

အဲဒီလို ပညတ်တော်လို့ ဆုံရုံနဲ့ ဒီပညတ်တော်များကို လက်ခံဖို့ မလိုပါဘူး။ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်သတ်မှတ်ထားတဲ့ တရားတွေ၊ ပညတ်ချက်နဲ့ ပေးထားတဲ့အရာတွေကိုလည်းပဲ လက်ခံဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီတော့ . . .

ပထမအချက်အနေနဲ့ ပညတ်တော်ဆိုတာတွေကို လိုက်နာဖို့၊ ယုံကြည်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး။

နံပါတ်နှစ်အနေနဲ့ အစဉ်အလာ၊ ဘေးဘိုးဘီဘင်က စပြီးတော့ လက်ခံလာခဲ့တာကိုလည်း ယုံဖို့မလိုပါဘူး။

နံပါတ်သုံးအနေနဲ့ က ဒီအကြောင်းအရာဟာ ကျမ်းကြီး၊ ကျမ်းခိုင်တွေထဲမှာပါတာ ကျမ်းစာမှာပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေပဲ လက်ခံ ရမှာပေါ့ဆိုတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တွေကိုကိုင်ပြီး လက်ခံဖို့ခိုင်းလည်း လက်ခံစရာမလိုပါဘူး။

နံပါတ်လေးအနေနဲ့ က ဒီလိုပဲ နာယူထားရတာပဲ။ ဒီလိုပဲ ကြား ထားရတာပဲ။ အဲဒီလိုပဲ ကြားထား၊ နာထားရတဲ့သဘောတွေကိုလည်း လက်ခံရမှာပေါ့လို့ ဒီလိုလည်း လက်ခံစရာမလိုပါဘူး။

နံပါတ်ငါးအနေနဲ့ ယခုပြောတဲ့အကြောင်းတွေဟာ ယုတ္တိခိုင်မာ သားပဲ။ (LOGICAL) ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ပြောရုံနဲ့လည်းပဲ လက်ခံဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။

နံပါတ်ခြောက်အနေနဲ့ အခုပြောနေတဲ့အကြောင်းအရာတွေ ဟာ စနစ်ကျလိုက်တာ။ (METHODICAL) ဖြစ်တယ်။ နည်းနာပုံစံ ကောင်းတယ်ဆိုရုံနဲ့လည်းပဲ ဒီဟာကို လက်ခံဖို့မဟုတ်ဘူး။

နံပါတ်ခုနှစ်အနေနဲ့ အခုပြောနေတဲ့ အနေအထား၊ အခုပြော နေတဲ့ အသွင်အပြင်ကိုထောက်ပြီး ကြည့်ရရင် “ဟုတ်မှာပါပဲ” ဆိုပြီးတော့ အသွင်အပြင်၊ အနေအထားကိုကြည့်ပြီး လက်ခံစရာမလိုပါဘူး။

ကမ္ဘာကျော် ကာလာမသုတ္တန်

၁၉၉၂ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၄) ရက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ အာဇာနည်လမ်း၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်မှာ ဒီသင်တန်းတစ်ပတ်၏ နောက်ဆုံးနေ့အဖြစ် စနစ်သစ်ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်းကို ဆွေးနွေးမှာပါ။ အရင်အပတ်က ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့အကြောင်းအရာကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးပါမယ်။ အဲဒီမှာ သောတ ပတ္တိမင်၊ သောတပတ္တိဖိုလ်ရတဲ့ အရိယာသူတော်ကောင်းများဟာ ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ “အစွဲ” နှစ်မျိုးစလုံးကို ပယ်ပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုသဘောနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာဆိုတဲ့ မယုံကြည်မှု သဘောဖြစ်တဲ့ ဒီတရားနှစ်ပါးဟာ “**အနုသယ**” ဆိုတဲ့ အကိန်းဓာတ်နယ် အထိ စွဲနေတာပါ။ အဲဒီအနုသယဓာတ်ကို မင်ပညာနဲ့ပယ်ဖျက်လိုက်လို့ “**အစွဲတွေ**” ပျောက်သွားတာပါ။

“**ဒိဋ္ဌိအစွဲ**” တွေ ပျက်ရာပျက်ကြောင်းအတွက် ဝိပဿနာ ဘာဝနာနဲ့ အားထုတ်ပြီးတော့ ဖျက်ကြရပါတယ်။ ဒီအကြောင်းအရာတွေ ကို “**နာမ်ရုပ်လေ့ကျင့်ရေးအလုပ်စခန်း**” မှာ လိုအပ်တဲ့ အချက်အလက် များကို ရှင်းပြပြီး လက်တွေ့လုပ်ငန်းကို မနက်ဖြန်မှစပြီး ဒီမင်္ဂလာဗျူဟာ အသင်းချုပ်မှာပဲ မနက် (၉)နာရီက ညနေ (၄) နာရီအထိ လုပ်ဆောင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုသောတာပတ္တိမင်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ဆိုက်ရောက်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့ သူတော်ကျောင်းများအတွက် ကျင့်ကြံအားထုတ် နည်းတွေ ပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပုထုဇဉ်များကိုယ်တိုင် “**ဒီအစွဲ ဥပါဒါန်**” တွေ ဖြေနိုင်ဖျောက်နိုင်ဖို့အတွက် ဘုရားရှင်ဟောကြားထား သော နည်းလမ်းများ ရှိနေပါတယ်။

ဒီလိုအစွဲတွေပျောက်အောင် ဟောကြားထားတဲ့ သုတ္တန်ဒေသနာ တွေအများကြီးထဲမှာ “**ကာလာမသုတ္တန်**” ဟာ ထင်ရှားတဲ့သုတ္တန်တစ်ခု

ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ ကောသလမင်းကြီးအုပ်ချုပ်တဲ့ ကောသလ တိုင်းကို ရောက်ရှိနေစဉ်အခါ ကောသလတိုင်းထဲက ကေသပုတ္တနယ်သို့ ဘုရားရှင်နှင့် တပည့်သံဃာများကြွရောက်သွားကြပါတယ်။ ထိုနယ်မှာ နေထိုင်ကြတဲ့ လူတွေဟာ ကာလာမအမျိုးအနွယ်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဒေသရှိ ကာလာမတွေ ကြိုတင်ပြီးသိနှင့်တဲ့ အကြောင်းအရာက “တို့ဌာနကို အခုကြွရောက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ သကျသာကီဝင် မင်းသား အဖြစ်က တောထွက်ပြီး တရားများအားထုတ်လို့ တရားထူး၊ တရားမြတ် များရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ လောကသုံးပါး ကို ပိုင်းခြားသိမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပူဇော် အထူးကိုခံထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ သူတို့ကလည်း သိရှိနားလည်ထားကြပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် . . . ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ကြွရောက်လာတဲ့အခါ တို့သွား ရောက်ဖူးမြော်ရမယ်ဆိုပြီး အညီအညွတ်ပဲ ကာလာမအမျိုးသားများ ဘုရားရှင်ဆီသို့ လာရောက်ဖူးမြော်ကြပါတယ်။ ဒီအခါ ဘုရားနှင့် နှုတ်ခွန်း ဆက်စကားများပြောကြားပြီး ကာလာမများက ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထား ကြပါတယ်။

“အရှင်ဘုရား . . . တပည့်တော်တို့ ကေသပုတ္တရွာကို ရဟန်း ပညာရှိကြီးတွေ၊ ဗြဟ္မဏပညာရှိကြီးတွေ လာရောက်ကြပါတယ်။ သူတို့၏ အယူဝါဒကို ဟောကြာ ပြောကြပါတယ်။ သူတို့တရားဟာ အမှန်ဖြစ်ပါ တယ်။ သူတစ်ပါးတရားဟာ မမှန်ဘူးလို့ပြောပါတယ်။ တချို့က မမှန်ဘူး လို့ ပြောရုံတင်မကဘူး သူတစ်ပါးဟောကြားသောတရားများကို အပြစ် တင်တယ်၊ ဝေဖန်တယ်။ အဲဒီလို လာပြီးဟောကြားကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ လည်း တစ်ပါးမကပါဘူး များစွာလာပြီး ဟောပြောပါတယ်။

ဟောတိုင်း ပြောတိုင်းလည်း ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သူ့တရား သည်သာလျှင် အမှန်တရားဖြစ်တယ်။ အခြားသူတွေရဲ့တရားက မှားတယ် လို့ ဝေဖန်တာတွေကိုပဲ ကြားနေရပါတယ်။ အဲဒီလို ကြား၊ နာရတော့ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ပြောတဲ့တရားဟာ အမှန်၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ပြောတဲ့တရားက မမှန်

ဆိုတာကို ပိုင်းခြားသိမြင်ဖို့ ခဲယဉ်းနေပါတယ်။ သူတို့ပြောတာတွေကို ယုံကြည်သက်ဝင်ဖို့လည်း ခဲယဉ်းပါတယ်” လို့ ဘုရားရှင်ကို ကာလာမ များက လျှောက်ထားကြပါတယ်။

ဒီတော့ . . . ဘုရားရှင်က “မယုံသင့် မယုံထိုက်တဲ့ အကြောင်း အရာများကို မယုံကြည်ခြင်းသည် သဘာဝကျပါတယ်” လို့ ပြောပါတယ်။

“ဘယ်လိုတရားမျိုးကို မယုံကြည်ရမှာတုန်း၊ ဘယ်လိုအကြောင်း အရာများကို မယုံကြည်ရမှာတုန်း” ဆိုတာကို ဘုရားရှင်က ကာလာမများကို နည်းလမ်းပေးပါတယ်။

ယုံကြည်မှုအစွဲတွေ ကြီးမားနေတဲ့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အဲဒီ အစွဲကို ပယ်နိုင်၊ ဖျက်နိုင်အောင်လို့ နည်းပညာကို ဘုရားရှင်က ရှင်းပြ ပါတယ်။

အဲဒီတော့ အိန္ဒိယပြည်၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်းအရပ်မှာ အဲဒီ အချိန်က ကာလာမများအပါအဝင် ထွန်းကားနေတဲ့ ဝါဒကဟိန္ဒူဝါဒပါ။ သိရှိကြတဲ့အတိုင်း ဟိန္ဒူဝါဒဆိုတာဟာ ဖန်းဆင်းရှင်။ တန်ခိုးရှင်များကို သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ဝါဒပါ။ ထိုသက်ဝင်ယုံကြည်မှုများထဲမှာပါနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

ဒီတော့ . . . ဘုရားရှင်က “ကာလာမတို့ သင့်တို့ဟာ မယုံကြည် ထိုက်တဲ့တရားများကို မယုံကြည်တာဟာ သဘာဝကျပါတယ်။ ဘယ်လို တရားတွေ၊ ဘယ်လိုသဘောသဘာဝတွေကို မယုံကြည်ရမှာလည်း ဆိုတာ လည်း သိရမယ်။ အစဉ်အလာက လက်ခံခဲ့တဲ့ ‘ပညတ်တော်များ’ ဆိုတာ ရှိပါတယ်”။

ပညတ်တော်ဆိုတာတွေကို ဖန်ဆင်းရှင်နှင့်တကွ ဣဿရန်မ္မာန ခေါ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ သျှိုဝ၊ ဝိဿနိုးဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အဆုံးအမအဖြစ် လက်ခံထားခဲ့ပါတယ်။

ဘာသာတရားက ကျမ်းစာမှာ ပါသမျှအားလုံး မှန်တယ်၊ ပယ်စရာ ဖျက်စရာ မလိုဘူးလို့ လက်ခံထားရတဲ့ အယူဝါဒတွေသာ ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီအယူနဲ့ လုံးဝဆန့်ကျင်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ်တိုင်သိဖို့ အဓိကထားဟောပြော တဲ့ ဒီကာလာမသုတ္တန်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေမဟုတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓတရား၏ နက်နဲပုံ၊ သိမ်မွေ့ပုံ၊ လွတ်လပ်ပုံတွေကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံကြပါတယ်။

ဒီအကြောင်းအရာဟာ ယုံကြည်မှုနဲ့ စွဲနေတဲ့အစွဲကို ပယ်နိုင် ပျက်နိုင်အောင် ဘုရားရှင်က အစွဲဖြုတ်တဲ့တရားကို ဟောတာပါ။

ဒီတော့ . . . အစဉ်အလာအရ ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် နေခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေသာ ဖန်ဆင်းရှင်ဟောကြားထားတဲ့ တရားတွေကို စွဲယုံနေတယ်။ ပြီးတော့ . . . လောကက ပြောနေတဲ့ဟာတွေကိုလည်း ယုံနေတယ်။ စွဲနေတယ်။ အဲဒီ ယုံထားတဲ့အစွဲတွေကို ဖယ်နိုင်ဖို့အတွက် ဘုရားရှင်က ဒီအချက် (၁၀) ချက်ကို ဟောပေးထားပါတယ်။ ဘုရားရှင်က ဒီအချက် (၁၀) ချက်ကို မယုံဖို့ မဓိကထားပြောနေရသလို “ယုံကြည်စရာတွေ” ကရော ဘာတွေလဲဆိုတာ စဉ်းစားရပါမယ်ဆိုတာကို ပြောပါတယ်။

“ကာလာမတို့ ယုံကြည်ရမယ်ဆိုတာက ကိုယ်တိုင်သိမှယုံပါ။ ကိုယ်တိုင်တိုက်ရိုက် တကယ်သိမှ လက်ခံပါ” လို့ ယုံရမယ့်အခြေခံသဘောကို ဆက်ပြောပါတယ်။

ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုရင် . . .

“အကယ်၍ . . . လူတစ်ယောက်၏ အတွင်းသန္တာန်မှာ အလို ရမက်တွေကြီးနေတယ်၊ လောဘတရားတွေ ထွန်းကားနေတယ်ဆိုရင် အဲဒီ လောဘတရား ထွန်းကားနေခြင်းသည် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမဲ့သလား” လို့ ဘုရားရှင်က မေးတဲ့အခါ ကာလာမတွေက “အကျိုး မရှိပါ၊ အကျိုးမဲ့ပါတယ် ဘုရား” ဟု ပြန်လျှောက်ပါတယ်။

နံပါတ်ရှစ်အနေနဲ့ အခုပြောနေတဲ့ တရားတွေဟာ ငါတွေ့ထား တာတွေနဲ့ ကိုက်တယ်၊ တူညီနေတယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် လက်ခံရမှာပေါ့ ဒါလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်တွေ့ထားတာ ကိုယ်ဆင်ခြင်ထားတာ ကိုယ် ကြိုက်ထားတာတွေနဲ့ တူလို့လည်းပဲ ဒီတရားကို လက်ခံရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

နံပါတ်ကိုးအနေနဲ့ အခုပြောနေ၊ ဟောနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဗဟုသုတတွေလည်း များတယ်၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံလည်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီ တော့. . . ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြောနေတာတွေကို တို့က ယုံရမှာပေါ့ဆိုတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

နံပါတ်တစ်ဆယ်အနေနဲ့ တို့ကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းမြောက်များစွာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လာခဲ့တဲ့ ဆရာကြီး၊ သမားကြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆိုတာရှိ တယ်။ သူကိုယ်တိုင်ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဖြစ်နေလို့ လက်ခံရမှာ ပေါ့ဆိုတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီတော့ . . . အဲဒီအချက် (၁၀)ချက်ဟာ ဘာကို ပယ်စေချင်လို့ တုန်းဆိုရင် . . .

“အစွဲတွေ နာနေတာတွေ” အဲဒီအစွဲတွေကို ပယ်စေချင်လို့ ဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်ပါ။

ဒါဟာ . . . ဘုရားရှင်က ကာလာမတွေကို ဟောခဲ့တာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော် အိန္ဒိယပြည်က မဇ္ဈိမဒေသဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်း မှာ ဟောခဲ့တာပါ။ သို့သော်လည်းပဲ ဒီအဆုံးအမနဲ့ ဒီနည်းတွေဟာ ကနေ့ထိလည်း ဒီလူသားများအတွက် အသုံးဝင်သောညွှန်ပြချက် ဖြစ်နေ ပါတယ်။

ဒါဟာကို ဘယ်လောက်ထိအောင် လူတွေက နှစ်ခြိုက်သလဲဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များက တို့ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ စကားပဲဆိုပြီး ကြည်ညို လေးစားမှုတွေနဲ့ လက်ခံကြတာမျိုးကတစ်မျိုး။ သို့သော် ဗုဒ္ဓဘာသာမှအပ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းမြောက်များစွာလည်း ဒီကမ္ဘာမှာရှိပါတယ်။ အခု

ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ ပညာအမျိုးမျိုးကို တတ်ကျွမ်းတဲ့ပညာရှိကြီးတွေလည်း မြောက်များစွာပါရှိပါတယ်။ အရှေ့ကတိုင်းမှာရော အနောက်တိုင်းပါ ရှိနေပါတယ်။ ဒီကာလာမသုတ္တန်မှာ ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားချက်များဖြစ်သော ဒီအစွဲတွေပယ်ဖို့ နည်းလမ်းများကို ဒီပညာရှိတွေ ကြားရတဲ့အခါ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ပင် အံ့ဩခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းများ ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ဘာပြုလို့လည်းဆိုရင် . . .

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကတည်းက ဒီလောက်ထိအောင် **“အစွဲလွတ်အောင်”** ဟောခဲ့တဲ့ **“သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ”** ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါလားလို့ သိရသည့်အတွက် သူတို့အလွန်အံ့ဩကြတယ်။ ဝမ်းသာကြတယ်။ အထူးသဖြင့် . . . ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထွန်းကားနေတဲ့ဟိန္ဒူမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အနောက်တိုင်း ဘာသာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် **“ဖန်ဆင်းရှင်”** **“တန်ခိုးရှင်”** **“သိဒ္ဓိရှင်”** တို့ကိုသာ လက်ခံထားရပါတယ်။ ပြီးတော့ . . . ဖန်ဆင်းရှင်များရဲ့ **“ပညတ်တော်”** များကိုလည်း လက်ခံထားရပါတယ်။ လိုက်နာရတယ်။ အဲဒီလို ပညတ်ချက်တွေနဲ့ နေရတဲ့အခါကျတော့ သူတို့တွေဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်ဖို့အတွက် အလွန်ကြပ်တည်းလာပါတယ်။ ကျဉ်းမြောင်းလာပါတယ်။ ဒါကြောင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်နိုင်တဲ့အခွင့်အရေးမရသလောက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

“အလယ်ခေတ်” ဥရောပတိုက်မှာ ဒီလိုထွန်းကားနေတော့ အဲဒီခေတ်ကရှိတဲ့ လူများရဲ့အတွေးအခေါ်တွေ၊ အယူအဆတွေဟာ ဒီသတ်မှတ်ချက် (ပညတ်တော်)တွေနဲ့ပဲ တွေးခေါ်နေရတော့တယ်။ အဲဒီတော့ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲဆိုရင် သိပ္ပံပညာတွေပေါ်လာတယ်။ **“ဂရိဖီလော်ဆိုဖီ”** တွေလည်းရှိခဲ့တယ်။ **ဂရိဖီလော်ဆိုဖီ**တွေရဲ့ အနေအထားက သဘာဝတရားများကို လေ့လာရင် သဘာဝများကိုပဲ အခြေခံရမည်။ ဒီလို . . . ပညတ်တော်တွေ၊ ဗျာဒိတ်တော်တွေနဲ့ စဉ်းစားလို့ ဆင်ခြင်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့ အခြေခံအတွေးအခေါ် ဒဿနပညာရပ်များကို ထုတ်ဖော်

ခဲ့ကြတယ်။ ဒါ့အပြင် အနောက်တိုင်း ဒဿနပညာများလည်း ထွန်းကားလာပါတယ်။ နောက်ပြီး . . . သိပ္ပံပညာတွေလည်း ပေါ်ထွန်းလာပါတယ်။

အစဉ်အလာယုံကြည်ချက်က ဒီကမ္ဘာကြီးကို ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းတာပါ။ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ ဗဟိုအချက်အချာဖြစ်တယ်။ ရှိရှိသမျှသော ကြယ်တာရာတွေ၊ နေတွေ၊ လတွေ ဒီကမ္ဘာကြီးကို ဝိုင်းပြီးလှည့်လည်နေပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ အထူးခြားဆုံး ဗဟိုဌာနကြီးဖြစ်တယ်လို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ လက်ခံလာခဲ့ကြပါတယ်။ သို့သော်လည်း သိပ္ပံပညာထွန်းကားလာတော့ ပညာရှင်တွေက စကြဝဠာအကြောင်းကို လေ့လာတယ်။ ဒီကမ္ဘာဟာ ဗဟိုချက်မဟုတ်ပါဘူး။ နေက ဒီကမ္ဘာကိုပတ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကမ္ဘာကသာ နေကိုပတ်နေရတာပါဆိုတဲ့အကြောင်းတွေကို သိလာကြပါတယ်။ ရှေးက လက်ခံလာခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာဗဟိုပြုစနစ်ကို (GEOCENTRIC) လို့ခေါ်ပါတယ်။ နေဗဟိုပြုစနစ်ကို (HELIOCENTRIC) လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဒီအယူသစ်၊ အမြင်သစ်တွေနဲ့ အစဉ်အလာပါလာတဲ့ အယူဟောင်းများနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ကြရတယ်။ အငြင်းအခွန်တွေ ပွားကြရတယ်။ အဲဒီခေတ်တွေကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရတယ်။ အမြင်သစ် အတွေးသစ်နဲ့ သူတို့ရဲ့ သိပ္ပံပညာတွေ ထွန်းကားလာတဲ့အခါကျတော့ သူတို့၏ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ခံယူချက်တွေနဲ့ သိပ္ပံပညာအသိများဟာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် ဘဝင်မကျဖြစ်ကြရပါတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ အရှေ့တိုင်းက ဗုဒ္ဓတရားတော်များ အနောက်တိုင်းသို့ ပျံ့နှံ့သွားတဲ့အခါ အနောက်တိုင်းသားတို့ဟာ ဒီဒေသနာများကို လေ့လာသင်ယူကြရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတဲ့ ကာလာမသုတ္တန်တရားကို တွေ့ရတဲ့အခါ သူတို့အလွန်အံ့ဩသွားကြပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ သူတို့သိထားတဲ့ ဘာသာရေးတရားနဲ့ မတူဘဲ လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်မှုကို ပေးနေလို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့သိထားပုံက

အဲဒီလို အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟတရားတွေကို ပွားများ တဲ့အတွက် ဘာအကျိုးတွေရသလဲဆိုရင် . . .

ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာ ဒီတရားကိုပွားများနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ချမ်းသာမှုကို ရတယ်။ စိတ်ချမ်းသာမှုလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီပစ္စုပ္ပန်မှာတင် ခံစားရရုံမက နောင်အနာဂတ်မှာလည်း ဒီတရားတွေက ကောင်းသော အကျိုးကိုပဲ ပေးပါတယ်။ကောင်းသော တရားများ၊ မှန်ကန်သောတရား များကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းသောအကျိုးတရားများကိုပဲ အနာဂတ်ကာလမှာ ရပါတယ်။

ဒီကာလာမသုတ်တော်ကို ဘုရားရှင်၏ သာသနာတွင်းမှာရှိတဲ့ တရားတော်ကို ယုံကြည်မြတ်နိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် အလေးအမြတ် ပြုသော တရားတော်မဟုတ်ပါဘူး။ သာသနာအပြင်ဘက်မှာနေကြတဲ့ ပညာရှိတွေကိုယ်တိုင်လည်း ဒီသုတ္တန်ဟာ အလွန်ကို သဘာဝကျပါတယ်။ အစွဲဖြုတ်အောင် ဟောတဲ့ တရားပါလားလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံ ကြပါတယ်။

ဒီ အကုသလကမ္မ ခေါ်တဲ့ “လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ” များကို ပညာရှိများလည်း ကဲ့ရဲ့တယ်။ သူတော်ကောင်းများကလည်း မကြိုက်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် . . . ဒီတရားမျိုးတွေကို ပယ်ရမယ်။ “အလောဘ” “အဒေါသ” “အမောဟ” ဆိုတဲ့ တရားတွေကို ပညာရှိများက ခိုးကျွေးတယ်။ သူတော်ကောင်း များကလည်း နှစ်သက်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီတရားမျိုးတွေ ကိုတော့ သိမ်းဆည်းရမယ်။ အားထုတ်ရမယ်။ ဒီသဘောတွေကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာရင် ဒီသာသနာတော်မှာ ကျွန်တော်တို့ အခုလို ကြားနာရတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို သဘောပေါက်လာပါမယ်။ ဘာဖြစ် လို့လည်းဆိုရင် ဒီတရားတော်မျိုးသည် သမ္မသမ္ဗုဒ္ဓများ ပေါ်ထွန်းလာမှ သာလျှင် နာရကြားရတာပါ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓများ ပေါ်ထွန်းလာခြင်းကြောင့် အလွန်နက်နဲသော သဘော၊ သိမ်မွေ့သောသဘောရှိသည့် တရားတော်၏ အနှစ်သာရများကို

“ထို့အတူပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ အမုန်းတွေရှိတယ်။ သူများကို နှိပ်စက်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ ဒေါသတွေထွန်းကားနေရင် ဒီဖြစ်ပေါ်တဲ့ ဒေါသတရားဟာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အကျိုးပြုပါသလား၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေ သလား။ ဒီဒေါသတရားဟာ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေပါတယ်”

“ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ တွေဝေနေတယ်။ မိုက်မဲနေတယ်။ အမှန်အကန်ကို မတွေးတတ်ဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်ဟာ သူ့အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမဲ့သလား။

“အကျိုးမဲ့ပါတယ်”

“အဲဒီ အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမဲ့သဘာဝတွေကို ကိုယ်တိုင်သိတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်တိုက်ရိုက် တကယ်သိပါတယ်” အဲဒီတော့ . . . ဒေါသဖြစ်နေရင် ဒေါသကြောင့် ခံစားရတဲ့အဖြစ်ကို ကိုယ်တိုင်သိတယ်။ လောဘကြောင့် ခံစားရတဲ့အဖြစ်ကို ကိုယ်တိုင်သိတယ်။ မောဟကြောင့် တွေဝေနေရတဲ့ အဖြစ်ကို ကိုယ်တိုင်သိတယ်။ ဒီလိုပဲ လူတစ်ယောက်ဟာ ရက်ရက်ရောရောရှိတယ်။ ပေးချင်တယ်၊ ကမ်းချင် တယ်။ အဲဒီသဘောဟာ “အလောဘ” ပဲ။ အဲဒီ . . . အလောဘစိတ်တွေ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ ဖြစ်နေရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်မှာ အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမဲ့သလားလို့ ဘုရားက မေးတော့ . . . “အကျိုးရှိပါတယ်” လို့ ပြန်လျှောက်တယ်။

ဒီလိုပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ ခင်မင်တတ်တယ်၊ ရင်းနှီးတတ်တယ်၊ ညှာတာတတ်တယ်၊ ထောက်ထားတတ်တယ်။ အဲဒီသဘောတွေဟာ အဒေါသ ဖြစ်တယ်။ ဒီ အဒေါသသဘောတွေ ဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွင်းမှာ ကိန်းအောင်းနေလို့ရှိရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမဲ့ပါ သလား။

“အကျိုးရှိပါတယ်”

“အဲဒီလိုပဲ ပညာဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားတတ်တယ်၊ ဆင်ခြင်တတ်တယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသိတတ် မြင်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ “ပညာဉာဏ်” “ဝိဇ္ဇာဉာဏ်” တွေ တစ်နည်းအားဖြင့် “အမောဟ” တွေဖြစ်ပေါ်နေရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမဲ့သလား”

“အကျိုးရှိပါတယ်”

လို့ ဖြေတတ်တယ်။

“အဲဒါဟာ မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်သိတာပါ”

“အဲဒီလို အလိုရမက်တွေကြီးပြီး လောဘတွေ ထွန်းကားနေတဲ့ သူဟာ အဲဒီလောဘစိတ်ကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကိုလည်းပဲ သူသတ်မယ်။ သူများ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရအောင်ယူမယ်။ ဒီလိုပဲ ရရာရကြောင်းအတွက် မဟုတ်မမှန်တာတွေပြောမယ်။ ဒါတွေဟာ “လောဘစိတ်” ကြောင့်ဖြစ်တာပါ။

အဲဒီ လောဘတွေ ဖြစ်ထွန်းနေရင် အဲဒီလူရဲ့ ကိုယ်အမူအယာ၊ နှုတ်အမူအရာတွေဟာ မကောင်းတော့ပါဘူး။ ဒီလို မကောင်းမှုကို လုပ်အောင် တိုက်တွန်းပေးနေတာဟာ လောဘပါ။ ဒီလောဘအကြောင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်သိပါတယ်။

အဲဒီ လောဘတရားဟာ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းရုံတင်မကဘူး၊ သူ့အပေါင်းအဖော်များကိုပါ အပြောမှား၊ အလုပ်မှားတွေလုပ်အောင် မကောင်းမှုတွေကိုလုပ်အောင် တိုက်တွန်းပါတယ်။ အဲဒါဟာ လောဘ အစွမ်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ . . . အဲဒီ တရားမျိုးဟာ အကျိုးမရှိဘူး။ အပြစ်များတယ်ဆိုတာကို သိတယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်မှာတုန်း။

“ဒီတရားကို ပယ်ရမယ်”

“ဒီလောဘတရားဟာ အကျိုးမရှိဘူး၊ မကောင်းတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ခိုင်းနေတာလို့ လောဘရဲ့အပြစ်ကိုသိရင် သူတို့ကို ပယ်ရမယ်လို့ ဆိုတာဟာ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်း (၁၀) ချက်ကြောင့် ပယ်ရမှာလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်သိလို့ ပယ်ရမှာလား။

“မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်သိလို့ ပယ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

“မိမိကိုယ်တိုင် အကျိုးမရှိမှန်း တိုက်ရိုက်သိလို့ ပယ်ပါမယ်”

ခုနက ပြောတဲ့ (၁၀) ချက်အရ . . .

အစဉ်အလာကပြောလို့ ယုံရတာမျိုး၊ ကျမ်းကြီးကျမ်းငယ် ကိုင်ပြီး ပြောလို့လက်ခံရတာမျိုး၊ ဆရာကြီး၊ သမားကြီးကပြောလို့ လက်ခံရတာမျိုး တို့နဲ့မဆိုင်ဘဲ ဒီနေရာမှာ ကိုယ်တိုင်တိုက်ရိုက် အကျိုးမရှိတာတွေကို သိနေရလို့ ပယ်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတရားတွေကို မြတ်စွာဘုရားက ကာလာမတို့ကို ဟောကြား ပါတယ်။ ဒီတော့ . . . ကာလာမတွေလည်း ဒီတရားတွေဟာ ခံယူကျင့်သုံး ထိုက်တယ်ဆိုတာ သိသွားပါတယ်။ ဒါတင်မက ဘုရားရှင်က တစ်ဆင့်တိုး ပြီးပြောပါတယ်။ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို ယုံကြည်လက်ခံကြသော တပည့်သာဝကများဟာ အခုပြောတဲ့ “လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ” ဆိုတဲ့ အကုသိုလ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော သဘာဝတရားများကို ပယ်ပါတယ်။ နောက်ထပ်မဖြစ်ပေါ်အောင်လည်း အားထုတ်ကြပါတယ်။

နောက်ပြီး . . . “အလောဘ” ခေါ်တဲ့ ရက်ရောတဲ့သဘော ပေးကမ်းချင်တဲ့သဘော။ ဒါတွေကို တိုးပွားအောင် ကြိုးစားအားထုတ် ပါတယ်။ ခင်မင်တဲ့သဘော ကြင်နာတဲ့သဘော မေတ္တာတရားဆိုတဲ့ “အဒေါသ” တွေကိုလည်း ပွားများအောင် ဘုရားရှင်၏ တပည့်များ ကြိုးစားကြပါတယ်။

ပြီးတော့ . . . တွေဝေမိုက်မဲတဲ့ “မောဟ” တရားတွေဖြစ်နေရင် လည်း သူများဥစ္စာခိုးတယ်။ မဟုတ်မမှန်တာတွေ ပြောတယ်။ ဒါတွေကို ဖယ်ရှားပြီးတော့ “ပညာဉာဏ်” ဆိုတဲ့ အသိပွင့်လင်းလာအောင် ဝိဇ္ဇာ တရားတွေ၊ အမောဟတရားတွေ တိုးပွားလာအောင် အသိဉာဏ်တွေ ထက်သန်လာအောင် ကြိုးစားတယ်။ အားထုတ်တယ်။ ဒီကုသိုလ်တရား တွေ ပွားပြီးတော့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်များဟာ နေထိုင်ကြပါတယ်။

ဒီတော့ ခုနပြောတဲ့ အကြောင်းအရာမှာ ဒေါသဆိုတဲ့သဘာဝ ဘယ်မှာဖြစ်တာတုန်း? **ဒေါသဟာ စိတ်မှာဖြစ်နေတာပါ။** အဲဒီ ဒေါသ သာဖြစ်နေရင် ဒီစိတ်က ဆင်းရဲရတယ်။ ဒါဟာ ဘယ်ကိုမှ အထောက် အထားရှာစရာမလိုပါဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိနေတာပါ။ ဒီဟာမှာ စိတ် အကြောင်းကိုနားလည်ဖို့ ပြောနေတာပါ။ ဒေါသဖြစ်လာရင် စိတ်ဟာ ပင်ပန်းတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ နည်းနည်းပြော ပါဦးမယ်။ အဲဒီ ဒေါသစိတ်ဖြစ်လာပြီဆိုတာကို မိမိကိုယ်တိုင်သိတယ်။ (သတိထားရင် သိပါတယ်) ဒေါသဖြစ်နေစဉ် ဆင်းရဲတယ်။ ပင်ပန်းတယ်၊ ဒါလည်း သိပါတယ်။

ဆင်းရဲပင်ပန်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူပင်ပန်းတာလဲ။ “စိတ်” ပင်ပန်း နေပါတယ်။ အဲဒီစိတ်နဲ့ ဒေါသနဲ့ (၂)မျိုးမှာ **ဒေါသသည် စိတ်ကို ပင်ပန်းအောင် ဆင်းရဲအောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။** အဲဒါဟာ အမှန် တရားဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီဒေါသနဲ့အတူဖြစ်တဲ့စိတ်က ဆင်းရဲရတယ်။ ပင်ပန်းရ တယ်။ **ဒေါသက နှိပ်စက်လို့ စိတ်သာပင်ပန်းတာလား၊ ဒါတင်မက ဘူး ဒေါသက ဒီရုပ်ခန္ဓာကြီးကိုပါ ပင်ပန်းအောင် နှိပ်စက်ပါတယ်။** ဒေါသရဲ့အစွမ်းဟာ စိတ်ကိုသာ နှိပ်စက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ရူပက္ခန္ဓာကြီးကို လည်း နှိပ်စက်ပါတယ်။ ဒီတော့ . . . ရူပက္ခန္ဓာ(ရုပ်ခန္ဓာ)ကြီးကိုလည်း နှိပ်စက်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို လေ့လာတဲ့အခါမှာ ခေတ်ပညာ တွေထွန်းကားလာတော့ ခေတ်ပညာဘက်က စိတ်နဲ့ရုပ်တို့ ဆက်သွယ်နေ ပုံ၊ စိတ်က ရုပ်ကို နှိပ်စက်နိုင်ပုံတို့ကို သူတို့က စနစ်တကျလေ့လာပြီး တွေ့ရှိ ချက်တွေကို မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာအပြင်ဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သုတေသနပြုထားတာပါ။

ဒီ သုတေသနပြုထားတဲ့ အကြောင်းအရာတွေနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာက ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပြီး လေ့လာကြရအောင်။

နှစ်သက်ပြီး သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး လေ့လာလျှင် လေ့လာသည့်အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မှာလည်း အကျိုးတရားခံစားရပါမယ်။ ဒီလိုအားထုတ်မှု ကြောင့် အနာဂတ်ကာလမှာလည်း ဒီအကျိုးတရားတွေ ခံစားရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီအကြောင်းတွေကို နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်တဲ့အခါ အခုဟော ကြားတဲ့ဒေသနာတော်က (BUDDHIST RELIGION) ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ် ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားထဲမှာပါသည့် အချက်အခြာကျသော သဘာဝ တရားများကို စိစစ်ပြီးတော့ ဆက်စပ်ကြည့်ပါ။ ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။

ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမများတွင် အဓိကအကျဆုံးအချက်နှင့် လက်ခံရမယ့် အချက်က **“ကိုယ်တိုင်တိုက်ရိုက်တွေ့ထိသိမြင်သော သဘာဝတရားကိုသာလျှင် လက်ခံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။** အဲဒီသဘာဝ တရားထဲမှာ အကျိုးရှိတဲ့တရားကိုလည်း အကျိုးရှိတယ်လို့သိပြီး အကျိုးမဲ့ တဲ့တရားကိုလည်း အကျိုးမဲ့တယ်လို့သိပါ။

ဒါဟာ ဘယ်နယ်မှာလည်းဆိုရင် . . .

(RELIGION) လို့ခေါ်တဲ့ ဒေသနာတော်၏ နယ်ပယ်အတွင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့များကို စိစစ်တတ်၊ ပိုင်းခြားတတ်၊ ဝေဖန်တတ်လာရင် အသိအမြင်ရလာပါတယ်။ အဲဒီအသိအမြင်ဟာ ဘယ်ပေါ်မှာတည်သလဲ? တိုက်ရိုက်သိထားတဲ့အပေါ်မှာ သိနေတာမို့ သူများပြောလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျမ်းဂန်တွေထဲပါလို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အစဉ်အလာက ပြောလို့လည်းမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို တိုက်ရိုက်သိတဲ့ဟာ သည်ပင်လျှင် အမှန်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအမှန်သဘာဝကသာ အမြင်မှန်ကို ပေးပါတယ်။ THE RIGHT VIEW ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအမြင်မှန်ကိုပေးတယ်ဆိုတာ ဘာသာရေးပညာကရတဲ့ သုတ ပညာတွေကပေးတာပါ။ ဒီဗဟုသုတတွေကို စနစ်တကျထုတ်နှုတ်ပြီး ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အမြင်မှန်ရပါတယ်။

အဲဒီအမြင်မှန်က ဘယ်မှာရတဲ့အမြင်မှန်တုန်း?

ဘဝနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမြင်မှန်ကို ပြောတာပါ။

ဒီဘဝဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုပဲ ဒေသနာတော်က ဘယ်လိုပြောသလဲ ဆိုရင် . . .

ဘဝဆိုတာ မနက်မိုးလင်းအိပ်ရာထကတည်းက အိပ်သည်အထိ ကြံစည်တွေးတောခြင်းဆိုတဲ့ စိတ်အလုပ်၊ နှုတ်ကပြောတဲ့နှုတ်အလုပ်၊ ကိုယ်နဲ့လုပ်တဲ့ ကိုယ်အလုပ်၊ မနောက်၊ ဝစီကံ၊ ကာယကံဆိုတဲ့ အဲဒီအလုပ် သုံးမျိုးတို့ပဲ လူတိုင်းလုပ်နေတာပါ။ လုပ်နေတာကို **“အလုပ်ဘဝ”**။ အဲဒါကိုပဲ **“ကမ္မဘဝ”** လို့ ခေါ်ရတာပါ။

ဒီကမ္မဘဝနဲ့ပတ်သက်လို့ အလုပ်မှန်အောင်၊ အပြောမှန်အောင်၊ အတွေးမှန်အောင် နည်းပညာပေးပါတယ်။ အဲဒီ နည်းပညာဟာ ယခု ကာလာမတွေကိုပေးတဲ့အချက် (၁၀)ချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ (၁၀)ချက်ကို ထောက်ထားပြီးတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက် သိထားတဲ့အသိများကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြု၍ ဘဝခရီးကို လျှောက်ရပါ မယ်။ အဲဒီနည်းဟာ ဘဝခရီးကို မှန်မှန်ကန်ကန် လျှောက်နိုင်အောင် လျှောက်တတ်အောင်ပေးတဲ့ နည်းပညာဖြစ်ပါတယ်။ BUDDHIST RELIGION ကပေးတဲ့ နည်းပညာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအခါကျတော့ အလွတ်လျှောက်နေတာ မဟုတ်တော့ဘူး။ လျှောက်နေတဲ့အခါမှာလည်း ခုနကပြောတဲ့ အမောဟဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာပညာနဲ့ တွေးတောရတယ်၊ ဆင်ခြင်ရတယ်၊ ကြံစည်ရတယ်။ ဒီလိုတွေးတောဆင် ခြင်ရတဲ့အလုပ်ကို စိန္တာမယပညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီ **စိန္တာမယပညာ** ဖြင့် တွေးတောဆင်ခြင်မှုပညာကြီးကို အခုခေတ်မှာ အလွန်ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် တည်ဆောက်ပြကြပါတယ်။ အဲဒါကို **ဖီလိုဆော်ဖီ** လို့ ခေါ် ပါတယ်။ ဒါဟာ ခေတ်လူတွေပြောတဲ့ ဖီလိုဆော်ဖီပါ။

ဗုဒ္ဓဒေသနာထဲမှာ စနစ်တကျတွေးဖို့၊ စနစ်တကျဆင်ခြင်ဖို့၊ စနစ် တကျသုံးသပ်ဖို့နည်းတွေ ပေးထားပါတယ်။ အဲဒီလိုပေးထားတဲ့နည်းတွေ

ကို အခြေခံ၍ တွေးတောခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်ပင်လျှင် (BUDDHIST PHILOSOPHY) လို့ ခေါ်ရပါတယ်။

ဘာနဲ့တည်ဆောက်တာလည်းဆိုရင် စိန္တာမယပညာဖြင့် တည် ဆောက်တာပါ။ “စိန္တာမယပညာ” ဆိုတာလည်း ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်များ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုအခြေခံ၍ တွေးတောသောနည်းပညာများပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို (BUDDHIST PHILOSOPHY) လို့ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီ စိန္တာမယပညာဖြင့် ထပ်တလဲလဲ တွေးတောဆင်ခြင်ပြီး သုံး သပ်တော့ တွေးနည်း၊ ဆင်ခြင်နည်းတွေမှာ ဗုဒ္ဓဟောတဲ့နည်းနဲ့ ကိုက်ညီ အောင် တွေးတတ်လာပါတယ်။ ဆင်ခြင်တတ်လာပါတယ်။ နှလုံးသွင်း တတ်လာပါတယ်။

ဘာအကြောင်းကို ဆင်ခြင်တတ်လာတုန်း?

ဘဝနှင့်ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းကို ဆင်ခြင်တတ်လာတယ်။ ဘဝ ခရီးကို လျှောက်နေရတဲ့အခါ ဘယ်လိုလျှောက်နေရတယ်ဆိုတာကို ဆင်ခြင် နေတယ်။ တွေးတောနေတယ်။ ဒီတွေးတောပုံ၊ တွေးတောနည်းတွေက ဘယ်လိုအခြေခံပါသလဲဆိုရင် ဗုဒ္ဓဒေသနာမှာပါတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ပဲ အခြေခံပါတယ်။ “ဘဝအမြင်” ရထားတဲ့အပေါ်မှာ အခြေခံပါတယ်။ ဒီတော့လည်း အတွေးတွေပါ မှန်ကန်လာပါတယ်။

အဲဒီလို တွေးမှုမှန်ကန်လာတဲ့အဆင့်ကို **“သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်”** လို့ခေါ်ပါတယ်။ အတွေးမှန်တဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်ကို ရောက်လာတာပါ။ ဒီလို **သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်** ကို ထပ်တလဲလဲပွားများလာတဲ့အခါ ဘဝ၏ အကြောင်း၊ ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ်၊ ဘဝ၏အတိမ်အနက် သဘောသဘာဝတွေ ကို ပို၍ နားလည်လာပါတယ်။ သိလာပါတယ်။

အဲဒါ ဘာပြောနေတာလည်းဆိုရင် တွေးတဲ့အခါ အလွတ်တွေး နေတာမဟုတ်ဘူး။ မိမိ၏ ရူပက္ခန္ဓာခေါ် ခန္ဓာကိုယ်၏အကြောင်းကို အမှန်အတိုင်းသိဖို့ တွေးနေတယ်၊ ဆင်ခြင်နေတယ်။ ပြီးတော့ . . . စိတ်၏ အကြောင်းကို အမှန်အတိုင်းသိဖို့ ဆင်ခြင်နေပါတယ်။

ဒီဒေါသက (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) ကို လည်းကိုင်တယ်။ (GLAND SYSTEM) ကိုလည်း ကိုင်တယ်။ အဲဒီ လောက်ထိအောင် အတွင်းကိုသွားကိုင်တာပါ။ အရင်းအမြစ်ကိုချုပ်ကိုင် လိုက်တာပါ။ ဒေါသက ချုပ်ကိုင်လိုက်တာပါ။

ဒီတော့ . . . သွေးတွေတက်တယ်။ နှလုံးတွေခုန်တာမြန်လာ တယ်။ အသက်ရှူတွေ မြန်လာတယ်ဆိုတာ အကျိုးတရားအဖြစ် ဖြစ်ပေါ် လာတာပါ။ ဒေါသကတော့ အကြောင်းတရားဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဒေါသဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားနှင့် နှလုံးသွေးခုန်တာမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူတာမြန်ခြင်း၊ သွေးပေါင်ချိန်တက်လာခြင်းဆိုတဲ့ “အကျိုးတရား” တို့ ဆက်နေပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် “အကြောင်းတရား” နှင့် “အကျိုးတရား” တို့ ဆက်သွယ်နေပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာတရားမှာ အဲဒီလိုအကြောင်းတရားနဲ့ အကျိုးတရား ဆက်တာတွေ မြောက်များစွာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ အခုဒေါသနဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ထဲကဖြစ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့နေရာမှာ ဒီဆယ်သွယ်နည်းကို ဟေတုပစ္စယနည်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခြင်းလို့ခေါ်ပါတယ်။ (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) နဲ့ (GLAND SYSTEM) တွေ အလုပ်ပိုလုပ် လို့ နှလုံးခုန်နှုန်းတွေမြန်လာတာ၊ သွေးတွေတိုးလာတာဟာ ဒေါသက ဟေတုပစ္စယနည်းနဲ့ သူတို့ကို ဆက်သွယ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဟေတုပစ္စယနည်းနဲ့ ဆက်သွယ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောဟာအရင်း ထိအောင်၊ အမြစ်ထိအောင်သွားပြီးတော့ ဆုပ်ကိုင်လိုက်တဲ့သဘောပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ရှင်ရေး၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမသေအောင် ကာကွယ်နေရတဲ့ အလုပ်ဟာ အလွန်အရင်းအမြစ်ကျပါတယ်။ ဒီ (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) ဟော်မုန်းစစ်စတမ် (HORMONE SYSTEM) နှင့် ဂလင်းစစ်စတမ် (GLAND SYSTEM) ဆိုတဲ့အရင်းအမြစ်ကျတဲ့ ဟာတွေကို ဒေါသသွားပြီးဆုပ်ကိုင်လိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုသွားကိုင်

စိတ်က ရုပ်ကိုပါ နှိပ်စက်နိုင်တယ်ဆိုတာကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကျော်ကတည်းက သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပြောခဲ့ပါတယ်။

အခု ပစ္စုပ္ပန်မှာရှိနေတဲ့ (PSYCHOLOGY) စိတ်ပညာနှင့် (EXPERIMENTAL PSYCHOLOGY) သုတေသနစိတ်ပညာတို့၏ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ တင်ပြထားပုံကလည်း “ဒီစိတ်တွေဟာ” အလွန် ပြင်းထန်တယ်။ ဒီရုပ်တရားကိုပါ ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း အရာတွေကို ထုတ်ဖော်တင်ပြလာပါတယ်။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို တည်ဆောက်တဲ့နေရာမှာ အတွင်းကျဆုံးသဘာဝ များ ရှိပါတယ်။ ဒီအတွင်းကျဆုံး သဘာဝဆိုတာဟာ ဘာတွေလဲ ဆိုရင်. . .

ရှင်ရေးလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ကောဋ္ဌာသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အတွင်းကျဆုံးသော ရှင်ရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်နေကြပါတယ်။ “ရှင်ရေးလုပ်ငန်း” ဆိုတာဟာ သေခြင်းတရားကို ခုခံကာကွယ်နေတဲ့ အလုပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအလုပ်ဟာ အကြီးအကျယ်ဆုံးနှင့် အတွင်းကျဆုံး သောအလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ရင် သိပါတယ်။

ဒီရင်ဘတ်ထဲက နှလုံးလေးခုန်နေတယ်။ သွေးတွေကို ညှစ်ထုတ် ပေးနေရတယ်။ တစ်မိနစ်ကို အနည်းဆုံးအကြိမ် (၇၀)ညှစ်ပေးရတယ်။ ဒီလိုပဲ လေရှူသွင်းရာမှာလည်း အဆုပ်က တစ်မိနစ်ကို အကြိမ် (၂၀) ရှူသွင်းရှူထုတ်လုပ်ပေးနေရပါတယ်။ ဒါဟာ အဆုပ်လုပ်ငန်းနှင့် နှလုံး၏ လုပ်ငန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာဟာ ရှင်ရေးအတွက် အလုပ်လုပ်နေရပါ တယ်။ ပြီးတော့ . . . သေခြင်းတရားကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ လုပ်နေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီမှတစ်ဆင့်တက်ပြီးသိဖို့က ဒီနှလုံးလေး ဒီလိုမှန်မှန်အလုပ် လုပ်အောင် ဒီအဆုပ်က မှန်မှန်လေ့ရှိနေအောင် သူတို့ရဲ့အပေါ်က အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့လည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဘယ်သူ့ကို အုပ်ချုပ်နေတာလည်းဆိုရင် ရှင်ရေးကိုဆောင်ရွက်နေတဲ့ နှလုံးတို့၊ အဆုပ်

တို့ မှန်မှန်ကန်ကန် အလုပ်လုပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေတဲ့အဖွဲ့က အုပ်ချုပ်ပေးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဟာကို အာရုံကြောအဖွဲ့လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ခုခေတ်ကြားဖူးနေတဲ့ “**ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော အဖွဲ့အစည်း**” ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့မှာ အလုပ်သုံးမျိုးရှိပါတယ်။ (SENSORY SYSTEM) ဆင်ဆိုင်ရိစစ်စတမ် ရှိပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့ဟာ ခံစားမှုအကြောင်းတွေကို သိအောင်လုပ်ပေးတဲ့အဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့အတူပဲ (MOTOR SYSTEM) မော်တာစစ်စတမ်ဆိုတာရှိတယ်။ ဒီအဖွဲ့က အလုပ်လုပ်ခိုင်းတဲ့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါ (SENSORY SYSTEM) နဲ့ (MOTOR SYSTEM) တို့ထက်ပိုပြီး အဓိကကျ အရေးကြီးတဲ့အဖွဲ့က (AUTO-NOMIC NERVOUS SYSTEM) အော်တိုနောမစ်နာပားစစ်စတမ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့က ဘာလုပ်တာလည်းဆိုရင် နှလုံးမှန်မှန်ခုန်အောင် အဆုပ်က ချက်မှန်မှန် အသက်ရှူနေအောင် အုပ်ချုပ်ပေးတဲ့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ အဓိကအကျဆုံးနှင့် အတွင်းကျဆုံး အော်တိုနောမစ် နားပားစစ်စတမ်က သူ့ဟာလေးနဲ့သူ လုပ်တယ်။ ဒီအာရုံကြောအဖွဲ့အစည်း၊ မော်တာအဖွဲ့အစည်းများနဲ့မတူဘူး။ သူ့ဟာသူ သီးသန့်အတွင်းထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းကို “ဒေါသ” ဖြစ်လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဒေါသ ဆိုသောတရားက သူနဲ့ဖြစ်ဖော်ဖြစ်ဖက်စိတ်ကိုသာ ဒုက္ခပေးတာမဟုတ်ဘူး။ (ဘယ်ဟာကို ချုပ်ကိုင်လိုက်သေးလဲဆိုရင်) (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) ကိုပါ ဒေါသကသွားပြီးတော့ ထိန်းချုပ်လိုက်တယ်။ ဆုပ်ကိုင် လိုက်တယ်။ ဒီ (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) ကို ဒီဒေါသ က သွားပြီးတော့ ထိန်းချုပ်လိုက်တယ်။ ဒီလို ကိုင်လိုက်တယ်ဆိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အကိုင်ခံရတဲ့ (NERVOUS SYSTEM) နားပားစစ်စတမ်က အကုန်လုံး ဒေါသခိုင်းတဲ့အတိုင်း အလုပ်လုပ်ရတော့တယ်။

ဘယ်လိုလုပ်ရသလဲဆိုရင် နှလုံးက မူလအကြိမ် (၇၀) ခုန်နေရာ က တစ်မိနစ်ကို အကြိမ် (၁၀၀-၁၂၀) ထိအောင် တိုးသွားပါတယ်။ နှလုံးခုန် နှုန်းတွေမြန်သွားပါတယ်။ အသက်ရှူတာလည်း တစ်မိနစ်အကြိမ် (၂၀) ကနေ (၃၀-၄၀) ထိအောင် တက်သွားပြန်တယ်။ ဒါတွေဟာ (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) က ခိုင်းလိုက်လို့ ဖြစ်လာရ တာပါ။ ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းကလည်း ဒေါသက အော်တိုနောမစ်နားပား စစ်စတမ်ကို ချုပ်ကိုင်လိုက်လို့ ဖြစ်လာတာပါ။

ဒီတော့ . . . ဒေါသတရားသည် “နာဓာတ်” ဖြစ်သော “စိတ်” ကိုသာ ညှဉ်းဆဲနိုင်စက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ “ရုပ်” တရားကိုပါ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်နေပါတယ်။ ဒီတော့ . . . နှလုံးခုန်တာတွေမြန်လာတယ်။ အသက် ရှူတာတွေမြန်လာတယ်။ ဒါတင် မကသေးဘူး သွေးတိုးလည်း တက်လာ ပါတယ်။

ဒီလို (AUTONOMIC NERVOUS SYSTEM) အော်တိုနော မစ်နားပားစစ်စတမ်ကဲ့သို့ အရေးကြီးတဲ့ (SYSTEM)စစ်စတမ်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ (GLAND SYSTEM) လို့ခေါ်တယ်။ (GLAND) ဂလင်းက ဟိုမုန်း (HORMONE) ဓာတ်တွေထုတ်ပေးပါတယ်။ ဟိုမုန်းဓာတ်တွေကလည်း မူလက အညီအမျှထုတ်ပေးနေပါတယ်။ ဟိုမုန်း ဂလင်းစစ်စတမ် (HORMONE GLAND SYSTEM) ကို ဒီဒေါသက သွားပြီးချုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ ထွက်လာတဲ့ဟိုမုန်းဓာတ်တွေက လည်း အညီအမျှမဟုတ်တော့ဘူး။ ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာတွေဖြစ်ကုန် ပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်ကုန်တော့ အယ်ဒီနယ်ဂလင်း (ADRENAL GLAND) ဆိုတဲ့ ဟိုမုန်းက အယ်ဒီနယ်လင်း (ADRENALIN) ဖြစ်တယ်။ အယ်ဒီ နယ်လင်းတွေ များများထုတ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သွေးပေါင်ချိန်တွေ တက်ကုန်တယ်။ ဒီမှာက ဒေါသက ဂလင်းစစ်စတမ် (GLAND SYSTEM) ကို သွားကိုလိုက်လို့ ဖြစ်လာတာပါ။

အဲဒီဟာတွေဟာ တကယ်မှတ်တမ်းတင်ထားရတဲ့ (RECORD) တွေပါ။ ဒါတွေကိုသိတော့ . . . အခုကျွန်တော်တို့က “ဒေါသ” ကို လျော့ရမယ်။ “အတ္တ” တွေ၊ “အတ္တနိယ” တွေ၊ “မာန” တွေကသာ “လောဘ” တွေကြီးအောင်၊ “ဒေါသ” တွေကြီးအောင်၊ “မောဟ” တွေကြီးအောင် လုပ်ပေးနေတာပါ။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ ယခုရရှိထားတဲ့ သုတမယပညာများကို အခြေခံ၍ မိမိ၏ ရူပက္ခန္ဓာ (ရုပ်ခန္ဓာ)နှင့် မိမိ၏ နာမက္ခန္ဓာ (နာမ်ခန္ဓာ) တို့ကို နှိပ်စက်နေသော “လောဘ” “ဒေါသ” “မောဟ” များ ဘယ်လိုလျော့အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းပညာတွေကို အသုံးပြု၍ . . .

“အတ္တကို လျော့ရမယ်”

“အတ္တနိယကို လျော့ရမယ်”

“မာနကို လျော့ရမယ်”

အဲဒီတော့ ဒီပညာရပ်တွေကိုရပြီဆိုရင် မိမိ၏ဘဝခရီးကို လျှောက်ရာမှာ အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ကြပြီး ဘုရားရှင်၏တပည့်ကောင်းများ၊ သားကောင်းသမီးကောင်းများဖြစ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဖြစ်ကြပါစေသတည်း။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

L L L L L

တဲ့နည်းကို “ဟေတုပစ္စယနည်း” လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီသဘောကို သိရင် . . .

“ဟေတုဟေတု သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဗ္ဗူပါနံ ဟေတုပစ္စယေန ပစ္စယော” ဆိုတဲ့စကားကို သေသေချာချာနားလည်လာမယ်။

ဟေတုပစ္စယဆိုတာ ဒီနေရာမှာ “ဒေါသဟိတ်” ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါသဟေတုဟာ သူနဲ့ဖြစ်ဖော်ဖြစ်ဖက်ဖြစ်တဲ့စိတ်ကိုလည်း ချုပ်ကိုင်တယ်။ ရုပ်ကိုလည်း ချုပ်ကိုင်တယ်။ ဒီတော့ . . . “ဟေတု” “ဟေတု” လို့ ရွတ်နေတဲ့သဘောဟာ ရုပ်တရားတွေကို ဒေါသဆိုတဲ့ဟိတ်တရားက (AUTO NOMIC NERVOUS SYSTEM) ထိအောင် ချုပ်ကိုင်လိုက်တယ်။ ဟောမုန်းဂလင်း (HORMONE GLAND) တွေထိအောင်သွားပြီးတော့ ချုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ်။

ဒီတော့ . . . (NERVOUS SYSTEM) နားဗားစ်စတမ်က အလုပ်လုပ်ခိုင်းတဲ့အခါ နှလုံးတွေလည်း အခုန်မြန်လာရတယ်။ သွေးတိုးတွေလည်း တက်လာရတယ်။ အဲဒီဟာ ဒေါသရဲ့အစွမ်းတွေပါ။ ဟေတုပစ္စယနည်းနဲ့ ကိုင်လိုက်တဲ့သဘောပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ . . . ဟေတုပစ္စယဆိုတဲ့သဘောကို ဒီလိုနားလည်သဘောပေါက်မှ ဟေတုပစ္စယ၏ အကြောင်းကို သိပါတယ်။ ဒါ့အပြင် . . . ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာကလည်း အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်နေတဲ့သဘောကိုပဲ ဖွင့်ပြပါတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပို၍ အသေးစိတ်နားလည်အောင် ပဋ္ဌာန်းတရားက ထပ်၍ ထပ်၍ အကျယ်ရှင်းပြပါတယ်။ အခု အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်တဲ့နည်းဟာ ဟေတုပစ္စယနည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသဘောမျိုးကို တကယ်အဟုတ်သိလာ နားလည်လာမှ ဒေသနာတော်ရဲ့အနှစ်သာရကို သိနားလည်ပါမယ်။ ဒီလိုနားလည်လာတော့မှ ကိုယ့်ကိုယ်မှာ နှလုံးရောဂါဖြစ်နေတာ သွေးတိုးရောဂါတွေဖြစ်နေတာဟာ ဒေါသကြီးလို့ဆိုတာကို သိလာပါတယ်။

အဲဒီဟာ နည်းတဲ့အဆင့်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒေါသဟာမိမိရဲ့ရူပန္တာကို ချေမှုန်းနိုင်တယ်။ ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်။ ဒီဒေါသကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာကို သိလာပါပြီ။ ဘုရားရှင်က နည်းလမ်းတွေပေးနေပါတယ်။ ဒီဒေါသမျိုးတွေ အဖန်တလဲလဲမိမိမှာ မဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို ပြောပါတယ်။

ဒေါသက ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ ရပ်တည်တာတုန်း?
စိတ်ထဲမှာ ဒေါသပါနေတော့ ဒီစိတ်ထဲမှာ ဘာကအဓိကတုန်း?
“ငါ” က အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နောက်အဆင့်တက်တော့ . . .

“ငါလိုလူ” ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီ ငါနဲ့ငါလိုလူဆိုတဲ့နှစ်ခုက ဒေါသကို တွန်းပေးပါတယ်။

အဲဒီ **“ငါ”** နဲ့ **“ငါလိုလူ”** ဟာ **“အတ္တ”** နဲ့ **“မာန”** ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ငါက ဘယ်လိုဟာတွေကို ပိုင်ထားတာ”
“ငါက ဘယ်လိုပညာတွေ တတ်ထားတာ”
“ငါက ဘယ်လိုအဆင့်အတန်း”။ “ငါက ဘယ်လိုဂုဏ်”။
“ငါက ဘယ်လိုသိက္ခာနဲ့နေတာ” စသဖြင့် စွဲနေပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ “အတ္တနိယ” ပေါ်မှာ စွဲနေတာပါ။ အတ္တက စွဲထားတာတွေဟာ အတ္တနိယ (ငါပိုင်) ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ . . .

“အတ္တ”
“အတ္တနိယ”

“မာန” ဆိုတဲ့ ဒီသုံးခုဟာ **“ဒေါသ”** တွေကို တွန်းအားပေးနေပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီသုံးခုက ဒေါသဖြစ်အောင်လုပ်နေတာဆိုရင် ဒီအခြေခံတရားတွေကို လျော့ရမယ်။ ဒီလိုဘုရားရှင်က နည်းပေးပါတယ်။ အဲဒီနည်းပညာကိုမသိရင် သဘောမပေါက်ရင် ဘယ်လောက်ထိအောင် ဒုက္ခပေးသလဲဆိုရင် . . .

အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အလွန်နာမည်ကြီးပြီး ဖီဇီရောလိုဂျီ (PHYSIOLOGY) ခေါ်တဲ့ “ဇီဝကမ္မပညာ” ကိုထိပ်ဆုံးက တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရှိတယ်။ သူ့နာမည်က “ဂျွန်ဟန်တာ” ဖြစ်တယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ အလွန်အလွန် ဒီပညာတွေကို တတ်စွမ်းတယ်။ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နားလည်တယ်။ ဒီတော့ . . . သူ့မှာ ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုရင် “ငါ” ရှိတယ်။ “ငါပညာ” “ငါလိုလူ” စတဲ့ဟာတွေနဲ့ တက်ကြွနေတယ်။ ဒီတော့ . . . သူဟာ ဒေါသတွေဖြစ်တတ်နေတယ်။ သူ့ဒေါသဖြစ်နေရင် အရှိန်ပြင်းတယ်။ ဒေါသအကြိမ်များစွာလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။

အဲဒါကြောင့် သူ့မှာ သွေးတိုးရောဂါတွေရတယ်။ နှလုံးရောဂါတွေရတယ်။ အဲဒီသွေးတိုးရောဂါနဲ့နှလုံးရောဂါတွေဟာ သူ့ဒေါသဖြစ်တတ်လို့ ဒီလိုရောဂါတွေဖြစ်ရတယ်ဆိုတာကို ဖီဇီရောလောဂျစ် (PHYSIOLOGIST) ဖြစ်တဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင် သိတယ်။ သို့ပေမယ့် ဒီဒေါသကို မဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်။ ဒေါသဖြစ်တဲ့အခြေခံဟာ ဘာလဲဆိုတာကို သူမသိရှာဘူး။

ဒီလိုဒေါသတွေ ကြိမ်ဖန်များစွာဖြစ်လာတော့ နှလုံးရောဂါက အားကြီးသည်ထက် ကြီးလာတယ်။ ဒီတော့ သူ့နှလုံးရောဂါက သူ့ကို ပထမအကြိမ် တိုက်ခိုက်လိုက်ပါတယ်။ သူ ဒုက္ခရောက်ရတယ်။ အဲဒါကတော့ သူ့အိမ်ကဇနီးနဲ့အဆင်မပြေ စကားများလို့ ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ နောက်ဒုတိယအကြိမ် ဒီလိုပဲ (HEART ATTACK) ရတယ်။ ဒုက္ခရောက်တယ်။ အသက်မသေခဲ့ဘူး။

တတိယအကြိမ်ကျတော့ (SEMINOR) ဆိုတဲ့ ဆွေးနွေးပွဲမှာ သူတင်ပြထားတဲ့စာတန်းပေါ်မှာ ပါဝင်ဆွေးနွေးကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ သူနဲ့ အပြန်အလှန်ဝေဖန်ကြတယ်။ ငြင်းကြ၊ ခုန်ကြတယ်။ ဒီတော့ . . . သူ့ဒေါသတွေ ထွက်လာတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ သူ့ဒေါသရဲ့အရှိန်က ပြင်းလွန်းလို့ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲ (SEMINOR) မှာပဲ (HEART ATTACK) ရပြန်တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်ဟာ တတိယအကြိမ်ဖြစ်တော့ သူသေသွားရတယ်။

ကားတွေ၊ အသံဓာတ်တွေကို ဆက်ကာဆက်ကာ စဉ်ဆက်မပြတ်ကြားနေတယ်။ စဉ်ဆက်မပြတ်မြင်နေရပါတယ်။ အဲဒီမြင်နေ ကြားနေတဲ့အရုပ်ကားနဲ့ အသံကို ပူးပေါင်းပြီးတော့ ဇာတ်လမ်းဖြစ်အောင် ဇာတ်ကွက်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့၊ သတ္တဝါနဲ့၊ အထည်၊ ဒြပ်နဲ့၊ အိမ်နဲ့၊ ကားနဲ့၊ တောနဲ့၊ တောင်နဲ့ စတဲ့ မြင်ကွင်း၊ ရှုကွင်းတွေကို စုပေါင်းပြီးတော့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဇာတ်လမ်းရယ်လို့ ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်ကိုပေါ်အောင် ဖော်ဆောင်နေတဲ့အလုပ်ကတော့ အဲဒီနောက်လိုက်လာတဲ့အတွင်းစိတ်တွေပါ။ အဲဒီအတွင်းစိတ်တွေလည်အောင် လှည့်ပေးနေတဲ့စက်ကို **“ကိလေသစက်”** လို့ခေါ်ပါတယ်။ ကိလေသစက်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့ အတွင်းစိတ်ဟာ ကိလေသဝိညာဉ်ပါ။ ကိလေသစက်မှာဖြစ်သော မနောဝိညာဉ်(တစ်နည်း) ကိလေသစက်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့ အတွင်းစိတ်ကို ကိလေသကိစ္စတွေဆောင်ရွက်နေလို့ သူ့ကို **“ကိလေသဝိညာဉ်”** လို့လည်းခေါ်ရပါတယ်။

အဲဒီတော့ သူက ဘာတွေလုပ်ပေးသလဲဆိုရင် ကြားထား၊ မြင်ထားတဲ့အကြားဓာတ်၊ အမြင်ဓာတ်တွေကို ဝတ္ထုဖြစ်အောင်၊ ဇာတ်လမ်းဖြစ်အောင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတကယ်အဖြစ် ရောက်လာအောင် ပို့ပေးနေပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်အောင် **“ကိလေသစက်”** က လုပ်တာပါ။ အဲဒီစက်ကလည်း တကယ်အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ သူကအလုပ်လုပ်ပေးလို့ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်တွေ ပေါ်လာမှနောက်ကကပ်ပြီးလိုက်လာတဲ့ မနောဝိညာဉ်က ဆက်အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ သူ့မှာဘာတွေဖြစ်ပေါ်လာလဲဆိုရင် ဒီမနောဝိညာဉ်ထဲမှာ ပျော်တဲ့စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ကျေနပ်တဲ့စိတ်တွေပေါ်လာတယ်။ ဝမ်းနည်းတာတွေလည်းပေါ်လာတယ်။ ဝမ်းသာတာတွေလည်းပေါ်လာတယ်။ ကြောက်တာတွေလည်းပေါ်လာတယ်။ လန့်တာတွေလည်းပေါ်လာတယ်။ အမျိုးမျိုးပဲ အဲဒီစိတ်ထဲမှာ ပေါ်ပါတယ်။

ဒါရိုက်တာ ဥပါဒါန်

ဒီနေ့ ၂၈-၅-၂၀၀၀ ပြည့်နေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ကိုးရက်မြောက် နာမိရုပ်အလုပ်စခန်းမှာ ဆက်လက်ပြီး တရားများအားထုတ်ကြဦးမှာပါ။ ဒီလို အားထုတ်တဲ့အခါ အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဓမ္မသဘာဝများကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာခဲ့တာ တော်တော်လေးများပါပြီ။ တော်တော်လေးလည်း ပြည့်စုံအောင် လေ့လာထားပြီးပါပြီ။ လေ့လာတဲ့အတိုင်းလည်းပဲ ယခုအားထုတ်ကြတယ်။ အားထုတ်ကြတဲ့အတွက်လည်း မိမိတို့ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ထူးခြားသော တရား၏အဓိပ္ပာယ်များ၊ သဘာဝများကို နားလည်လာတယ်။ သိလာတယ်။ ကိုယ်တွေ့အားထုတ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ရရှိသိမြင်ထားတဲ့ ဓမ္မသဘာဝတွေပို၍ ပို၍ တိုးတက်လာပါတယ်။

အဲဒီတော့ . . . ဒီတရားများဟာ အခု ဒီစခန်းမှာတော့ ကိုးရက်ခန့်တစ်မျိုးစီ တစ်မျိုးစီ သင့်ရဲ့ သဘောပေါက်ရုံ ကျွန်တော်တို့က နည်းပေးရတာပါ။ တကယ်အားထုတ်ရမယ့်နေရာကတော့ မိမိနေရာမှာပါ။ အချိန်ကမိမိကိုယ်တိုင်အားတိုင်း နှလုံးသွင်းအားထုတ်ရမှာပါ။ အဲဒီလိုအားထုတ်နိုင်လေလေ မိမိအတွက် အကျိုးများလေလေ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေအားလုံးခြုံငုံပြီး သုံးသပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒီကိုးရက်စခန်းက ရရှိသွားတဲ့ **သုတပညာ၊ ရရှိသွားတဲ့ စိန္တာမယပညာတွေ၊** ပွားများထားတဲ့ **ဘာဝနာမယပညာ။** ဒီပညာများဟာ မိမိ၏နေ့စဉ်လူနေမှုဘဝမှာ ထည့်သွင်း၍ အသုံးပြုနိုင်သော ဘုရားရှင်ပေးသည့် ပညာရပ်များ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီပညာရပ်များရဲ့ အကြောင်းအရာ၊ အနေအထားကျယ်ဝန်းပုံ၊ လေးနက်ပုံဆိုတာတွေက မိမိဉာဏ်ရှိသလောက် ဆင်ခြင်တိုင်း၊ လေးနက်တဲ့အကြောင်း၊ ကျယ်ဝန်းတဲ့အကြောင်းသိလာမှာပါ။

ဒီကိစ္စတွေက ဒီဘဝ ဒီခန္ဓာကိုရရှိပြီးတော့ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အသက်ရှင်နေသေးသမျှ ဒီတရားများကတော့ဖြင့် လက်မလွတ်ဘဲ ဆုပ်

ဆုပ်ကိုင်ကိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မိမိ၏အတွင်းမနောဝိညာဉ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား သိရှိနေအောင် သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာနဲ့ အားထုတ်ကြရမှာပါ။ ဒီလိုအားထုတ် တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့အဓိကအားဖြင့် ဒီဒေသနာမှာ အခြေခံအကျဆုံး ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာကိုလည်း ထပ်တလဲလဲ လေ့လာခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီတော့ . . . ဗုဒ္ဓ၏သဘာဝတရားများ၊ ဗုဒ္ဓ၏ဓမ္မဒေသနာများကို ဗုဒ္ဓပေးသည့် နည်းစနစ်နဲ့သိဖို့ နားလည်ဖို့ဆိုရင် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်းပညာ ထဲမှာ သူ့အပိုင်းနဲ့ သူ့ကဏ္ဍထည့်သွင်းပြီးတော့ ကြည့်ရှုလေ့လာဆင်ခြင် ရမှာပါ။ ဒါမှ သဘာဝတရားတွေကို ပို၍ပေါက်ရောက်နားလည်မှာပါ။ အကြောင်းအရာအမျိုးမျိုးတွေ မိမိတို့နေ့စဉ်တွေ့နေ၊ မြင်နေ၊ ကြည့်ရှု နေတဲ့အထဲမှာ ဒီသဘာဝတွေ အမြဲပါနေတာပါ။

ပါဝင်နေတဲ့သဘာဝတွေကို မိမိတို့ရဲ့ ဉာဏ်သုံးပြီးတော့ မိမိတို့ရဲ့ အကြောင်း၊ မိမိတို့ရဲ့အဖြစ်၊ ဘဝအကြောင်း၊ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို နားလည် ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း နားလည်လာတဲ့ အခါ မိမိ၏အသိပညာတွေ၊ မိမိ၏ တွေးတောဆင်ခြင်ထားတဲ့ **စိန္တာမယ ပညာတွေ** ပွားများထားတဲ့ **ဘာဝနာမယပညာတွေ** ဟာ တိုးသည်ထက် တိုးလာပါမယ်။ အဲဒီကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ နှလုံးသွင်း တက်အောင် ပြုလုပ်ပေးရမှာပါ။

သေးငယ်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းလေးတွေဖြစ်စေကာမူ သဘာဝ ကျကျ တွေးတတ်၊ ဆင်ခြင်တတ်လို့ရှိရင် ဓမ္မ၏အဓိပ္ပာယ်၊ တရားတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်နိုင် သဘောပေါက်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ညအခါအားတော့ တယ်လီဗေးရှင်းကြည့်ကြတယ်။ ကြည့်ရ တဲ့တယ်လီဗေးရှင်းတွေက သေသေချာချာ ကျွန်တော်တို့ကို ပို့ပေးနေတာ က ရှုပါရုံခေါ်တဲ့ အဆင်းဓာတ်တွေကိုပဲ ပို့ပေးနေတယ်။ သဒ္ဓါရုံခေါ်တဲ့ အသံဓာတ်တွေကိုပဲ ပို့ပေးနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့မျက်စိက အဆင်း ဓာတ်ကို ဖမ်းယူတယ်၊ နားကအသံဓာတ်ကို ဖမ်းယူတယ်။ ဒါဟာ သဘာဝ အမှန်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဖမ်းယူရရှိတဲ့အဆင်းဓာတ်ကို အမြင်ဓာတ်ဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးတယ်။ ကြားတဲ့အခါ အသံဓာတ်ကို ကြားခြင်းဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးတယ်။ မြင်ခြင်းသဘော၊ ကြားခြင်းသဘောမှာ **“သိတဲ့”** စိတ်ကလေး၊ ဝိညာဏဓာတ်နဲ့ အဆင်းအာရုံတို့တွဲပြီး မြင်စိတ်၊ မြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့အတူ ကြားနေတဲ့အသံ သဒ္ဓါအာရုံနဲ့ ဒီ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နားအကြည့်နဲ့ထိလိုက်တဲ့အခါ ကြားခြင်းဆိုသော သဘာဝတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို အလုပ်လုပ်နေတာဟာ စက်ကိရိယာတွေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သဘောနဲ့ အတူတူပါပဲ။

အဲဒီစက်ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာနည်းအရဆိုရင် အကျိုးတရား တွေ ထွက်ပေါ်နေတဲ့စက်မို့လို့ ဒီစက်ကို **ဝိပါကစက်** လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဝိပါကစက်ထဲမှာ သဘာဝတရားတွေ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။ ဒီဝိပါကစက်ထဲမှာ အပြင်ကဝင်လာတဲ့ဓာတ်လှိုင်းတွေက အကြည့်ရုံဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ အကြည့်ရုံဖြစ်တဲ့နားနဲ့ထိခြင်းကြောင့် မြင်သောသဘော ကြား သောသဘောတွေ ထွက်ပေါ်ပါတယ်။ အဲဒီမြင်မှု၊ ကြားမှုတွေကို ထုတ်လုပ် ပေးတဲ့အတွက် ဒီစက်ကို ထုတ်လုပ်ရေးစက်လို့လည်း ခေါ်လို့ရပါတယ်။

အဲဒီက ရထားတဲ့အမြင်ဓာတ်နဲ့ အကြားဓာတ်ကို နာမ်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း စိတ်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း (ဝါ) စိတ္တနိယာမအတိုင်း အပြင်နှင့်အတွင်း (၂)ခုပူးပေါင်းပြီး အလုပ်လုပ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီမြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေရဲ့ အာရုံကို နောက်ကကပ်ပြီးတော့ အမြဲလိုက်နေတဲ့ **နာမ်ဓာတ်** (သို့) **အတွင်းစိတ်** ဆိုတာဆက်ဖြစ်လာပါတယ်။ အတွင်းစိတ်က နောက်ကအမြဲ တမ်းကပ်လိုက်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် ပါဠိလိုတော့ **“တဒါနုဝတ္ထိက မနောဒ္ဓါရ”** (ဝါ) **“မနောဒ္ဓါရဝိတိ”** (ဝါ) **မနောဝိညာဉ်** လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ အဲဒီအတွင်းစိတ်က နောက်ကနေပြီး အမြင်၊ အကြားတို့ကို ဘယ်လို ခြယ်လှယ်ပြီး လုပ်ကိုင်နေသလဲဆိုရင် အာရုံအဖြစ်ရထားတဲ့ ဒီအရုပ်

အဲဒီ ဘဝသရုပ်ဆောင်မှုကို ကြိုက်နေတဲ့ သဘောကို အခု ပါဠိစကားက ဘယ်လိုခေါ်သလဲဆိုရင် . . .

“ဘဝတဏှာ” လို့ ခေါ်တယ်။

ဘဝတဏှာက ဒီလိုသရုပ်ဆောင်ပြနေတာကို ကြိုက်နေတာပါ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဟာကိုပြန်ပြီးတော့ ကြည့်ပါ။ သဘာဝကိုတင်ကြည့်ပါ။

ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဘဝခရီးမှာ ဒီလိုသရုပ်ဆောင်ပြီးတော့ သွားနေတာပါ။ အဲဒီလို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်ပြီးသွားနေရတဲ့ဘဝကို “ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြိုက်နေတယ်”။

အဲဒီကြိုက်တာကို . . .

“ဘဝတဏှာ” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒါကိုယ့်မှာ အဟုတ်ရှိနေပါတယ်။ ဒီဘဝတဏှာနဲ့ အဲဒီအဖြစ်ကလေးကို သေသေချာချာ ပြန်ကြည့်ပါဦး။

သရုပ်ဆောင်နေတဲ့ ဇာတ်လိုက်မင်းသား၊ ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးတို့ ပြောနေတာကို “ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ” က အဟုတ်စွဲခိုင်းလို့ အဟုတ်လို့ ယူထားတာပါ။ ဉာဏ်ကလေးတစ်ချက် သွင်းကြည့်ပါ။

ဒီဇာတ်လိုက်မင်းသမီး၊ ဒီဇာတ်လိုက်မင်းသား ပါးစပ်က ထွက်နေတဲ့စကားလုံးတွေက “သူတို့ပြောတာလား” “သူတို့ကို စိစဉ်ညွှန်ကြားတဲ့ ဒါရိုက်တာက ပြောခိုင်းတာတွေကို ပြောနေတာလား”

“စိစဉ်ညွှန်ကြားတဲ့ ဒါရိုက်တာပြောခိုင်းတာ ပြောနေတာပါ” စိစဉ်ညွှန်ကြားတဲ့ ဒါရိုက်တာခိုင်းတဲ့ အမူအယာတွေကို လုပ်နေတာ။ အဲဒီအကြောင်းလေးကို စိတ်ထဲက စဉ်စားမိကြသလား?

မစဉ်းစားမိမှ ဒီဇာတ်က အသက်ဝင်တယ်၊ ခံစားမှုအား ကောင်းတယ်။

သူတို့ပြောတဲ့စကားတွေဟာ သူတို့ပြောတာလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါရိုက်တာ ပြောခိုင်းတာတွေ ပြောနေတာ။ သရုပ်ဆောင်ခိုင်းတာတွေ သရုပ်

အဲဒီလို အလုပ်လုပ်နေတဲ့စိတ်ကို မနောဝိညာဉ်စိတ် လို့ခေါ်ပါတယ်။ အလုပ်ကိုတော့ ကမ္မ လို့ခေါ်တယ်။ ဒီတော့ . . . သူ့ကို မနောကမ္မ လို့ခေါ်တယ်။ မနောဝိညာဉ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဒီမနောဝိညာဉ်ဟာ ကမ္မစက်ကြီးလည်တဲ့အထဲမှာ သူက ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးနေတာပါ။ အဲဒီတော့ သူ့ကို ကမ္မဝိညာဉ်လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။

ဝိပါကစက်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ စိတ်တွေကိုတော့ “ဝိပါကဝိညာဉ်” ကိလေသစက်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ စိတ်ကိုတော့ “ကိလေသဝိညာဉ်” ၊ ကမ္မစက်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့စိတ်ကိုတော့ “ကမ္မဝိညာဉ်” စသဖြင့် ဒီလိုပဲခေါ်လို့ရပါတယ်။

အဲဒီလို ပျော်ရတာ၊ ပြုံးရတာ၊ ဝမ်းနည်းရတာ၊ ကြေကွဲရတာ အဲဒါတွေအားလုံးကို အလွန်ပဲကြိုက်နှစ်သက်တယ်။ ကျေနပ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကိလေသစက်က အကုန်လုံးသရုပ်ပေါ်အောင် ဖော်ပေးလို့ပါ။ ကိလေသစက်က သရုပ်ပေါ်အောင်ဖော်ပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းကလည်း ဒီမြင်ကွင်းတွေ၊ ဒီအသံတွေ၊ ဒီအမူအယာတွေ၊ ဒီပြောဆိုမှုတွေ အားလုံးနဲ့တူတဲ့ အရင့်အရင်ကတည်းက ထပ်တလဲလဲ ကြားရပြီးတော့ သိမ်းဆည်းသိုလှောင်ထားတဲ့ “ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကြီး” ထဲမှာ အပြည့်ရှိနေပါပြီ။

အဲဒီထဲကရှိနေတဲ့ အတွေ့အကြုံအဟောင်းများနဲ့ ယခုပစ္စုပ္ပန်မှာ တွေ့တဲ့အမြင်နဲ့ အတွေ့ကို ယှဉ်တွဲပြီးတော့ “ဘဝဇာတ်ထုပ်အသစ်” “အမြင်အသစ်” “အကြားအသစ်” ဖြစ်လာပြီးတော့ “ခံစားမှုအသစ်” တွေကို ထပ်ပြီးဖန်တီးပေးပါတယ်။

အဲဒီသဘောကို ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ရမယ်။ အဲဒီမှာ သေသေချာချာကြည့်လို့ရှိရင် . . .

- အဓိက - ဝိပါကစက်လည်တယ်။
- ဒုတိယ - ကိလေသစက် လည်တယ်။
- တတိယ - ကမ္မစက် လည်တယ်။

အဲဒီစက်သုံးခုလည်ပြီးနေတော့ အဲဒီစက်သုံးခုမှာ ကမ္မစက်က “ဒီကာမအာရုံတွေကို” အရသာပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားတယ်။

ဘယ်သူက ခံစားတာတုန်းဆိုရင် ကမ္မစက်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေသော မနောဝိညာဉ်မှာပါဝင်တဲ့ စိတ်တွေဖြစ်တဲ့ “**လောဘစိတ်တွေက**” ကာမအာရုံကို ပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားတယ်။

ခံစားနိုင်အောင် အားပေးနေတာက “**စေတနာ**”ပါ။ စေတနာနဲ့ လောဘနဲ့ တွဲပြီးတော့ အလုပ်လုပ်တယ်။ စေတနာနဲ့ ဒေါသနဲ့ တွဲပြီးတော့ အလုပ်လုပ်တယ်။

အဲဒါ . . . ဘာလို့ အလုပ်လုပ်နိုင်တာတုန်းဆိုရင် ကိလေသစက်ကဖော်ပေးတဲ့ သရုပ်သကန်၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တွေ၊ အသံဓာတ်တွေအားလုံး ဇာတ်ဆောင်တွေ ပြောနေကြတာတွေ၊ **အမူအယာလုပ်ပြနေကြတာတွေအားလုံးကို တကယ့်ဘဝစက်လည်နေတာ** ပဲလို့ ကိုယ့်မှာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောဘဝနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးတော့ ခံစားမှုတွေ တိုးပွားနေတယ်။

အဲဒီတော့ အဲဒီနေရာလေးမှာ အခုသေချာပြောတဲ့အချက်ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။ အဲဒီ . . . ကိလေသစက်ခေါ်တဲ့ဘဝကို သရုပ်ဖော်တဲ့စက်မှာ ဘာနဲ့ သရုပ်ဖော်နေတုန်းဆိုရင် . . .

“ဇာတ်ဆောင်တွေက စကားလေးတွေ ပြောကြတယ်။ အမူအယာလေးတွေလုပ်ကြတယ်”

အဲဒီပြောတဲ့စကား၊ လုပ်တဲ့အမူအယာတွေကို “**ကိလေသဝဋ်က**” သူ စွဲမှတ်ထားတဲ့ အစွဲနဲ့ ပူးပေါင်းပြီးတော့ သရုပ်ဆောင်မှုတွေဟာ ဘဝမှာ အဟုတ်လုပ်နေတာ၊ အဟုတ်ဖြစ်နေတာလို့ ဖော်ပြတယ်။

ဘယ်လိုဖော်ပြတုန်းဆိုရင် သရုပ်သကန်ပေါ်အောင် ဇာတ်ကောင်တွေက ဖော်ပြနေတာကို အဟုတ်ပဲလို့ သူက ယုံကြည်နေတယ်။

အဟုတ်ပဲလို့ ယုံကြည်မှ အဲဒီဇာတ်က အသက်ဝင်တယ်။ ဇာတ်ဟာ ဇာတ်ဆောင်တို့၏ စွမ်းရည်ကြောင့် သဘာဝကျလို့ ကြည့်ရှုသူပုဂ္ဂိုလ်

တို့၏ မနောဝိညာဉ်မှာ တကယ့်ကို ထင်ထင်ရှားရှားခံစားမှုတွေ ပေါ်လာတယ်။ ဒီလိုပေါ်လာအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ကားမျိုးကို အသက်ဝင်တယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဇာတ်ကားက အဟုတ်အသက်ဝင်လာတယ်။

အဲဒီအချက်ကလေးတွေကို သေသေချာချာကြည့်ပါ။ ဇာတ်ကားက အသက်ဝင်လာမှ ခံစားမှုတွေကလည်း ပြည့်ဝလာပါတယ်။

ခံစားမှုတွေကို ဘယ်စက်က လုပ်သလဲ?

ကမ္မစက်က လုပ်ပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားကြီး အသက်ဝင်လာအောင် ဘယ်သူက လုပ်ပေးပါသလဲ?

ကိလေသစက်က လုပ်ပေးတယ်။

အဲဒီကိလေသစက်လုပ်နိုင်အောင် ဘယ်သူက ထောက်ပံ့သလဲ? အမြင်ဓာတ်နှင့် အကြားဓာတ်တွေကို ဖမ်းယူပေးတဲ့ **ဝိပါကစက်က ထောက်ပံ့ပေးတယ်။ ဒီစက်သုံးခု အဟုတ်လည်နေတယ်။**

ဒီမှာ သေသေချာချာကြည့်ပါ။ ဒါဟာ ဘာကိုပြောနေတာလဲဆိုရင် . . .

လူတို့ခင်းပြနေတဲ့ ဘဝဇာတ်ခုံအကြောင်းကို ပြနေတာပါ။ ဒီဘဝဇာတ်ခုံကို ခင်ခင်မင်မင် တွယ်တွယ်တာတာနဲ့ သေသေချာချာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြည့်နေကြတာပါ။ အဲဒီအထဲမှာ ဘာပါလဲ?

ဘဝဇာတ်ခုံမှာ ဒီလိုသရုပ်ဆောင်ပြီး ACT (အက်) လုပ်နေတဲ့ သဘောကို ကြိုက်တယ်။ နှစ်သက်တယ်။

ဒီလို သရုပ်ဆောင်နေတဲ့သဘောကို ကြိုက်တယ်။ နှစ်သက်တယ်။

အဲဒီ သရုပ်ဆောင်နေတာက ဘာကိုပြနေတာလဲဆိုရင် “**ဘဝအကြောင်း**” ကို ပြနေတာပါ။ အဲဒီလို သရုပ်ဆောင်နေရတာကို ကြိုက်နေတဲ့သဘောမရှိဘူးလား။ ရှိပါတယ်။

တကယ့်ဘဝကို အသက်ဝင်အောင်လုပ်ပြနေတော့ ဒီဘဝကို တွယ်တာတယ်။ ဒါကို ဘဝတကျာလို့ ခေါ်ရတယ်။ အဲဒီ **ဘဝတကျာနဲ့ ဥပါဒါန်နဲ့တွဲပြီးတော့ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။** ဒါကြောင့် ဒီစက်ကြီးကို **ကိလေသစက်**လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီစက်က ခိုင်းနေတာကို အကုန်လုပ်နေရပါတယ်။

ကိုယ်ကထင်နေတာကချစ်နေ၊ ကြိုက်နေရင်လည်းပဲ ငါချစ်တယ်၊ ငါကြိုက်တယ်လို့ ထင်နေတာ၊ အမှန်စင်စစ်က ဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာက ခိုင်းတာပါ။ မုန်းနေရင်လည်း ဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာက ခိုင်းတာပဲ။ အဲဒီသဘောကို သေချာစဉ်းစားကြည့်ပါ။

ကြိုက်အောင်လုပ်တာလည်း ဥပါဒါန်။

မကြိုက်အောင်လုပ်တာလည်း ဥပါဒါန်။

အဲဒီဥပါဒါန်အစွမ်းဟာ အလွန်ကြီးတဲ့ဘဝဇာတ်ကို ခင်းတဲ့နေရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုကြိုက်တယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်းချစ်တယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်းမုန်းတယ်စတဲ့ အဖြစ်တွေ ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။

အသေးအဖွဲလေးကိုကြည့်ပါ။ ဥပါဒါန်ခိုင်းသမျှလုပ်နေတဲ့အခါ **“သဘာဝ”** နဲ့ **“ဥပါဒါန်”** ဘယ်လိုနေလဲဆိုတာ သေချာကြည့်ရမယ်။

ဒီတော့ . . . မနေ့တုန်းကပြတဲ့ (VIDEO TAPE) ဗီဒီယိုတိတ်ထဲမှာ နားဗားစစ်စစ်စတမ် (NERVOUS SYSTEM) အာရုံကြောများ အကြောင်း၊ ဆင်ဆိုရီနားဗားစ် (SENSORY NERVES) တွေအကြောင်း ပြတော့မယ်ဆိုတော့ . . .

အဲဒီဇာတ်ကားမှာ ထရမ်းပက် (TRUMPET) မှတ်တဲ့လူကို ဦးစွာ ရိုက်ပြထားပါတယ်။ မူလက အဲဒီလူဟာ ထရမ်းပက် (လေမှုတ်တူရိယာ) ကို ကောင်းမွန်စွာမှတ်နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ရှေ့မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ သံပုရာခြမ်းကို စုပ်နေပါတယ်။ ဒီလူ ထရမ်းပက်ကိုမှတ်နေရင်း အဲဒီ မိန်းကလေးသံပုရာခြမ်းစုပ်နေတာကို မြင်သွားပါတယ်။ ဒီတော့ . . .

ဆောင်နေတာပါလို့ဆိုတဲ့ **ဉာဏ်ကလေးဝင်လာတာနဲ့** ဒီဇာတ်ကားထဲမှာ အသက်ဝင်သေးသလား? **“မဝင်တော့ပါ”** ဒီသဘောကလေး အရေးကြီးနေတယ်။ ဘာပါရမှာလဲ? **ဉာဏ်ပါရမယ်။** ဉာဏ်က အမှန်တရားဖြစ်သော သဘာဝကို သိရမယ်။ ဒီ ACTOR (အက်တာ) ခေါ်တဲ့ သရုပ်ဆောင်သူများကို ဒါရိုက်တာက ခိုင်းနေတာပါ။ သူ့ခိုင်းသလို ပြောနေတာ၊ သူ့ခိုင်းသလို သရုပ်ဆောင်ပြီး အမူအယာတွေ ဖော်ပြနေတာပါ။

အဲဒီအကြောင်းတွေကို မေ့နေရင် . . .

ဒီဇာတ်ကား အလွန်ကောင်းတယ်။

အသက်လည်း ဝင်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီစဉ်းစားတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကိုသုံးပြီး သူ ဘာတွေလုပ်နေနေ ဒါရိုက်တာခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပြနေတာပါလို့ သိလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဒီဇာတ်ကားထဲကရိုနေတဲ့ “အသက်” က ပျောက်သွားပါတယ်။

ဉာဏ်ပညာနှင့် သဘာဝကို အမှန်စဉ်းစားဖို့လိုပါတယ်။

ဒီတော့ စီစဉ်ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လုပ်နေရလို့ **“ဘဝဇာတ်ကား”** က ပေါ်နေတာပါ။ ဒါ့အပြင် **“ဘဝသရုပ်တွေ”** လည်း ပေါ်လွင်လာပါတယ်။

ဒါတွေဟာ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်မှာ တယ်လီဗေးရှင်းမှန်ချပ်ပေါ်မှာ ပေါ်နေတာပါ။ ဒါ . . . အမှန်တရားပါ။

ဒီတော့ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလူတွေလုပ်သလို ဘဝဇာတ်ကို ခင်းနေတာပါ။ ဒီလိုခင်းနေတာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က **“ငါအဟုတ် သရုပ်ဆောင်နေတယ်လို့”** လည်း ယုံကြည်ထားပါတယ်။

ငါကိုယ်တိုင် လုပ်နေတာ၊ ငါကိုယ်တိုင် ပြောနေတာလို့ ယုံကြည်ထားတာပါ။ ယုံကြည်ထားလို့လည်း ဒီဘဝက အသက်ဝင်ပြီးတော့ အဟုတ်နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့ဘဝ ဖြစ်နေတာပါ။ **ဘဝတကျာက အဟုတ်လုပ်နေတယ်လို့ ထင်နေတာပါ။ အဟုတ်သရုပ်ဆောင်နေတာလို့ မထင်**

ပါဘူး။ အဟုတ်လုပ်နေတယ်ထင်လို့ ဘဝက အဟုတ်အသက်ဝင် နေတာပါ။ အဟုတ်အသက်ဝင်နေလို့လည်းပဲ ကြိုက်နှစ်သက်နေ တာ၊ တွယ်တာနေတာပါ။

အခု . . . ဒီအလုပ်ကို လုပ်တဲ့နေရာမှာ အရုပ်ကားတွေအသက် ဝင်အောင်လုပ်တဲ့စက်က **“ကိလေသစက်”** ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိလေသ စက်ထဲက လှည့်ပေးနေတဲ့အထဲမှာ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ကြည့်လိုက်ရင် ခိုင်းတဲ့ အတိုင်း လုပ်နေရပါတယ်လို့ သိသွားတဲ့အခါကျတော့ ဇာတ်ကားက အသက်မဝင်တော့ပါဘူး။ ဇာတ်က အသက်မဝင်ရင် စွဲအားလည်း နည်း သွားပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို သိရပါမယ်။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် လုပ်နေတယ် လို့ ကိုယ်ထင်ပေမယ့်လို့ အဲဒီအမှုအယာတွေ၊ အပြောအဆိုတွေကို နောက် က ခိုင်းနေလို့ လုပ်နေရတာပါလို့ ကိုယ်က မသိဘူး။

နောက် ဘယ်သူက ခိုင်းနေတာလဲ?

အစွဲဥပါဒါန်က ခိုင်းနေတာပါ။

“ဒီလို ပြောလိုက်”

“ဒီလို အမူအယာလုပ်” လို့ **“ဥပါဒါန်”** က အမြဲတမ်း ခိုင်းနေတာပါ။

ဥပါဒါန်ခိုင်းလို့ ပြောနေရတာပါ။

ဥပါဒါန်ခိုင်းလို့ ဒီအမူအယာတွေ လုပ်ပြနေရတာပါလားလို့ မသိလို့ အဟုတ်ထင်နေတာပါ။

“ငါ့ဘဝ” “ငါ့အဖြစ်” အဟုတ်အမှန်လို့ ထင်နေပါတယ်။

ဘာကို မသိလို့လည်းဆိုရင် **အစွဲဥပါဒါန်အကြောင်းကို** မသိ လို့ပါ။ အမှန်စင်စစ်က ဒီဇာတ်ဆောင်တွေ သရုပ်ဆောင်နေတာဟာ ဒါရိုက်တာခိုင်းတဲ့အပေါ်မှာတည်ပြီး လှုပ်ရှားနေရတာပါ။ **သရုပ်ဆောင် တွေလုပ်သလိုပဲ မိမိ၏ဘဝကိုလည်း ဒါရိုက်တာဥပါဒါန်ကွန္တာက စေခိုင်းနေပါတယ်။ ဥပါဒါန်ကွန္တာသည် ဘဝ၏ဒါရိုက်တာဖြစ်တယ် ဆိုတာ သိဖို့လိုပါတယ်။**

ဉာဏ်ဝင်နိုင်လို့ရှိရင် ဒီပြနေတဲ့ အရုပ်ကားထဲမှာ အသက်မဝင် တော့ပဲ စွဲအားကလည်း နည်းသွားပါတယ်။ **မိမိဘဝမှာ ဥပါဒါန်ကွန္တာ ခိုင်းတာကို လုပ်နေရတာပါလားလို့ သိတာနှင့်တစ်ပြိုင်တည်း အဲဒီ အသိပညာက “ဒီဘဝပေါ်စွဲနေ”၊ တွယ်နေတဲ့ “အား”** ကို လျော့သွားစေပါတယ်။ အဲဒါဟာ ပညာပါ။ ဒီပညာကို ရအောင်ယူနိုင်မှ ဒီဘဝဟာ အဟုတ်အသက်ဝင်ပြီး ငါလုပ်နေတယ်၊ ငါပြောနေတယ်ဆိုတာ တွေဟာ အမှန်စင်စစ်တော့ ဥပါဒါန်ကွန္တာ ခိုင်းတာကိုပဲ လုပ်နေရတာလား လို့ သိလာပါတော့တယ်။

ဒီ . . . **ဥပါဒါန်ကွန္တာ**ကလည်း မွေးကတည်းက ဒီအတွေ့အကြုံ တွေ၊ အသိတွေ၊ အကုန်လုံးကို မျိုးစုံအောင်ထည့်လာ (မှတ်လာ) ပြီးတော့ . . . ဒီဥပါဒါန်ကွန္တာကြီးက ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးစလုံးမှာ ကပ်နေတာ ပါ။ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ထပ်တူ ဥပါဒါန်ကွန္တာငါးပါးက ရှိနေပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးက သိတဲ့သဘော၊ မှတ်တဲ့သဘော၊ ခံစားတဲ့သဘော၊ အားထုတ်တဲ့သဘောနှင့် ရုပ်သဘောတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီငါးခုနဲ့ထပ်တူ ဥပါဒါန်ကွန္တာကြီးက စွဲကပ်နေတာပါ။ အဲဒီဥပါဒါန်ကွန္တာအစွဲကြီးကခိုင်း တိုင်း သရုပ်ဖော်နေရတာပါ။ ခိုင်းတိုင်းပြောနေရတာ၊ ခိုင်းတိုင်း အမူအယာ တွေ ထုတ်ဖော်နေရတာပါ။

အဲဒီမှာ ဥပါဒါန်ကွန္တာဟာ ဒီခန္ဓာငါးပါးပေါ်မှာ အမြဲကပ်ပြီးတော့ ဒီလိုသူက အလုပ်လုပ်ခိုင်းနေတာပါလားလို့ ဉာဏ်က မဝင်နိုင်ပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဒီသဘော ဒီပညာ ဒီအကြောင်းအရာမျိုးကို သင် ကြားပေမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမရှိဘူး။ သင်ကြားရတဲ့ပညာရှိမှန်းလည်း မသိဘူး။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပေါ်လာမှ ဒီပညာကို ထုတ်ဖော်ပြနိုင်တာပါ။

ဘယ်နည်းနဲ့ထုတ်ဖော်ပြသလဲဆိုရင် . . . ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပညာနဲ့ ထုတ်ဖော်ပြတာပါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပညာမှာ ကိလေသစက်ဆိုတာကြီးက အဲဒီလို စဉ်ဆက်မပြတ် လည်နေတာပါ။ လည်နေတဲ့ကိလေသစက်ထဲမှာ **ဥပါဒါန်ကွန္တာကြီးက** အဓိကပါဝင်နေပါတယ်။

အဲဒီမှာ မြို့ချတဲ့ကိစ္စဆိုတာလေးဟာ “ကာယကမ္မ” ပါ။ ဒီကာယကမ္မလေး သေသေချာချာပေါ်အောင် ဗီဒီယိုကင်မရာက ဒီထရမ်းပက် (TRUMPET) မှတ်နေတဲ့လူကို ရိုက်ပြပါတယ်။ ဒီမြို့ချတဲ့ကိစ္စမဖြစ်ခင် ဒီသံပုရာစုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးကို မမြင်ခင်တုန်းက ဒီလူဟာ ထရမ်းပက်ကိုပဲ မှတ်နေတာပါ။

မှတ်နေတဲ့အခါ အဆုတ်တွင်းမှာရှိနေတဲ့ လေကဒီထရမ်းပက် (TRUMPET) ထဲ လေတွေဝင်သွားစေတဲ့ အလုပ်ကိုပဲသူလုပ်နေတာပါ။ ဒီလို မှတ်နေရင်းက သူ့မျက်စိရှေ့မှာ ဒီလိုသံပုရာခြမ်းစုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးလေးကို သွားမြင်လိုက်တော့ . . .

သူ့မှာ သွားရည်ယိုကျလာရတယ်။ ဒီတော့ . . . အရသာကိုကြိုက်တဲ့ကမ္မစက် (မနောဝိညာဉ်)က သွားရည်ကို မြို့ချခိုင်းပါတယ်။ ခိုင်းတာ မနောဝိညာဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

“မြို့လိုက်” “မြို့လိုက်” ဆိုတော့ ခန္ဓာကိုယ်က ကာယကမ္မအဖြစ် မြို့ချလိုက်ရပါတယ်။

မနောကမ္မကခိုင်းလို့ **ကာယကမ္မ**က လုပ်ရပါတယ်။

မြို့တဲ့ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တာဟာ လေနဲ့မြို့ရတာပါ။ ဒီတော့ ပါးစပ်ထဲမှာရှိတဲ့လေဟာ အာခေါင်ထဲကို သွားရည်များကျသွားသည့်တိုင် အောင် အပြင်လေက တွန်းချပေးရတာပါ။

ပထမတုန်းက အတွင်းအဆုတ်ထဲက လေက လေမှတ်ကိရိယာထဲ သို့ ထွက်နေတာပါ။ ယခုအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောနဲ့လည်ချောင်းထဲ ဒီသွားရည်တွေ ပြန်ကျလာအောင် လေကပဲ တွန်းချပေးရပါတယ်။ ဒီလေက အပြင်က အတွင်းသို့ တွန်းချပေးမယ့်သဘောနဲ့ ဆောင်ရွက်တာပါ။

ဒီတော့ လုပ်ငန်း (၂)ခု (တစ်နည်း) ကာယကံ (၂)ခု၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောကို ပြချင်လို့ပါ။ လေမှတ်ကိရိယာကို မှတ်နေတဲ့လူက လေမှတ်တာကိုရပ်ရတယ်။ လေမှတ်ကိရိယာကို ပါးစပ်မှ ဖယ်ရတယ်။ ပြီးတော့

ဒီလူမှာ သွားရည်တွေကျလာပါတယ်။ သံပုရာရည်ရဲ့အရသာကို ဒီလူလည်း ကြိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျလာတဲ့သွားရည်ကို သိမ်းထားရတယ်။ မြို့ချပေးရတယ်။

အဲဒီမြင်ကွင်းလေးကို အရင်ပြပါတယ်။ ဘာအကြောင်းပြောချင်လို့လည်းဆိုရင် အာရုံ၏အစွမ်း ဘယ်လောက်ထက်တယ်ဆိုတာကို ပြောတာပါ။ ဒီလို လေမှတ်တဲ့အလုပ်ကို ဂီတသမားမြူးဇစ်ရှင် (MUSICIAN) တစ်ယောက်အနေနဲ့ မှတ်နေတုန်းရပ်ပြီးတော့ “**စားချင်တဲ့စိတ်**”၊ “**သွားရည်ကျတဲ့စိတ်**” ပေါ်လာလို့ ဒီလိုသွားရည်ကျပြီး မြို့ချရတာဟာ တကယ်ဆိုတော့ ရှက်စရာကောင်းပါတယ်။

သို့သော်လည်း သူ့ရှက်နိုင်ရဲ့လား။

မရှက်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကြိုက်အစွဲက အားကြီးလို့ပါ။

အဲဒီသဘောလေးကို ဒီကရိုနေတဲ့ (VIDEO) က အဲဒီအဓိပ္ပာယ်လေး နားလည်စေချင်လို့ ဒီအရုပ်ကားကို ပြတာပါ။ သူကတော့ ဘာကို သိစေချင်သလဲဆိုတော့ ဒီရူပက္ခန္ဓာအတွင်းမှာ တည်ဆောက်ထားတဲ့ အာရုံကြောတွေ (SENSORY SYSTEM) ဘယ်လောက်အစွမ်းထက်တယ်ဆိုတဲ့သဘောကို ပေါ်လွင်စေချင်လို့ပါ။

အာရုံကြောတွေက သတင်းပို့လို့ အမြင်အာရုံက ခိုင်းလို့၊ ဒီလောက်ထိအောင် ဣန္ဒြေမဆောင်နိုင်ဘဲ ရှက်စရာကောင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရပါတယ်လို့ ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီဟာကို ခုခေတ်စကားနဲ့ ပြောရင်တော့ “**မြင်တဲ့စိတ်ကြောင့် စားချင်တဲ့စိတ်တွေဖြစ်တာ**” ကို ကွန်ဒီရှင်းရီဖလက် (CONDITIONED REFLEX) လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သူက ထပ်တလဲလဲ ဒီအာရုံနဲ့ တွေ့ထားတဲ့သဘောကို “ကွန်ဒီရှင်းနင်း” (CONDITIONING) လို့ခေါ်တာပဲ။ အဲဒီ ကွန်ဒီရှင်းကြောင့် “သွားရည်ကျလာတယ်” သွားရည်ကို မြို့ချပေးရတယ်။ အဲဒါကို သူတို့အခေါ်အရ (CONDITIONED REFLEX) လို့ခေါ်ပါတယ်။

သူက . . . ပြောချင်တာက စင်ဆီရီနားဗစ် (SENSORY NERVES) တွေဟာ အလွန်အစွမ်းထက်ပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောတာပါ။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားမှာလည်း (BUDDHIST WAY OF ANALYSIS) လို့ခေါ်တဲ့ ဗုဒ္ဓနည်းဖြင့် စိစစ်ပြတာတွေရှိပါတယ်။

ဒီအရုပ်ကားနဲ့ ဒီအကြောင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာနည်းနဲ့ ဘယ်လောက် ထိအောင် ပြောပြနိုင်သလဲဆိုတာကို ကြည့်ပါ။

အဲဒီမှာ ထရမ်ပက် (TRUMPET) မှတ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ရဲ့ မျက်စိက ဒီသံပုရာခြမ်းကို စုပ်နေတဲ့ရူပါရုံကို သွားမြင်လိုက်ပါတယ်။

ရူပါရုံကပေးတဲ့သဘောက “အဆင်းအာရုံ” သက်သက်ကိုပဲ ပေးပါတယ်။

“အဆင်းပေးတယ်”

သူ့ရဲ့ “ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ပေးတယ်”။

အဲဒီ အဆင်းအာရုံလေးကိုပဲ သူ့ရဲ့မျက်စိကဖမ်းယူပါတယ်။ ဒီ “အဆင်းအာရုံ” လေးကို ဖမ်းယူတဲ့လုပ်ငန်းလေးကို “ဝိပါကလုပ်ငန်း” လို့ခေါ်ပါတယ်။

အဆင်း “အာရုံလေးကို” “မျက်စိ” က ဖမ်းယူတာပါ။ ဒီတော့ . . . “မြင်စိတ်” ပေါ်လာတယ်။ မြင်စိတ်ကလေးက “မြင်စိတ်သက်သက်”ပဲ ဖြစ်စေတယ်။ ဒီစက်ကလေး လည်တာကိုပဲ “ဝိပါကစက်” လို့ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီ “ဝိပါကစက်” ရဲ့ နောက်က “ကိလေသစက်” ကကပ် လိုက်ပါတယ်။ ဒီ ကိလေသစက်ထဲမှာ မနောဝိညာဉ်ခေါ်တဲ့ ကိလေသ ဝိညာဉ်က အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါကျတော့ ဘာနဲ့အလုပ် လုပ်သလဲဆိုရင် . . .

တစ်ဘဝလုံး ခံစားလာခဲ့တဲ့ ရသတဏှာဖြစ်တဲ့ ဒီအချဉ်ဓာတ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ခံစားခဲ့ဖူးလို့ စွဲနေပါတယ်။ အဲဒီအစွဲပေါ်လာအောင် ရူပါရုံက လုပ်ပေးရပါတယ်။

ရူပါရုံကလုပ်ပေးလို့ ဒီအစွဲက ရှေးကခံစားခဲ့တဲ့အရသာတွေ ထပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတင်မက အတိတ်က စွဲခဲ့၊ မှတ်ခဲ့တဲ့ ဒီရသာတွေက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအဖြစ် ထပ်ပေါ်လာပြီး မိမိရဲ့အတွင်းစိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေး ပြန်ပါတယ်။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက အတွင်းစိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးမှုကြောင့် သွားရည် ယိုလာရပါတယ်။ ဘယ်သူက လှုံ့ဆော်ပေးသလဲ။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက လှုံ့ဆော်ပေးတယ်။

ဘာပြုလို့ လှုံ့ဆော်နိုင်တာလဲ။

ထပ်တလဲလဲခံစားခဲ့သော အတိတ်ကရှိခဲ့တဲ့ ရသာရုံတွေကထပ်၍ ယခုပစ္စုပ္ပန်မှာ လှုံ့ဆော်ပေးတဲ့အတွက် “သွားရည်ယို” လာပါတယ်။

ဒီလိုသွားရည်ယိုတဲ့အဆင့်ရောက်အောင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီသွားရည်ယိုလာလို့ ဒီသွားရည်ကို မြို့ချလိုက်ရတယ်။ ဒီလိုမြို့ချရအောင် “စိတ်” က ခိုင်းပါတယ်။

မြို့ချ မြို့ချလို့ခိုင်းတဲ့စိတ်က ဘယ်ကလာပါသလဲဆိုရင် . . .

“မနောကမ္မ” ခေါ်သော “ကမ္မစက်” က (တစ်နည်း) မနောဝိညာဉ် က အမိန့်ပေးလို့ရုပ်ဖြစ်သော “ပါးစပ်” က လိုက်လုပ်ရပါတယ်။ ဒီတော့ အလုပ်တွေက ဘယ်နှစ်ဆင့်ဖြစ်နေသတန်း?

“အဆင့်သုံးဆင့် ဖြစ်နေပြီ”

- (၁) မြင်စိတ်က ဝိပါကစက် မှာ ဖြစ်ပါတယ်။
- (၂) သွားရည်ယိုအောင် ကိလေသစက် က လုပ်ပေးပါတယ်။
- (၃) သွားရည်ယိုတာကို မြို့ချခိုင်းတာဟာ ကမ္မစက် က ပြုလုပ် ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဉာဏ်ပါနိုင်လား မပါနိုင်ဘူး။ ဉာဏ်က ဘယ်လိုမှ မဝင်နိုင်ဘူး။ အပြင်ရောက်သွားတဲ့တံတွေး၊ ရွံတာကိုလည်းပဲ ဉာဏ်က မလိုက်နိုင်ဘူး။ အတွင်းကရှိနေတဲ့ သွားရည်ကို မြို့ချတာလည်းပဲ ဉာဏ်က မလိုက်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘာဖြစ်သလဲ?

“ဉာဏ်က မစူးဘူး”

“ဉာဏ်က ဘာမှဝင်ပြီးတော့ မလုပ်နိုင်ဘူး” ဘယ်သူက ဆုပ်ကိုင် ထားသလဲဆိုရင် ဥပါဒါန်ကွနွာထဲမှာပါနေတဲ့ . . .

“တကျာက ဆုပ်ကိုင်နေတာပဲ”

အဲဒါဟာ “ဓမ္မ” ပဲ “သဘာဝ” ပဲ။

ဒါတွေဟာ . . .

“ဓမ္မသဘာဝ” ပဲ။

အဲဒီဟာတွေနားလည်ရင် ဓမ္မကို နားလည်တာပါပဲ။ အဲဒီနားလည် တဲ့အတိုင်း “ရှုမှတ်ရမယ်” “နှလုံးသွင်းရမယ်” “ဆင်ခြင်ရမယ်”။

မိမိ၏အဖြစ်သည် ဥပါဒါန်က ခိုင်းသမျှလုပ်နေရတဲ့အဖြစ်ဆိုတာ ဉာဏ်ကလေးမဝင်နိုင်သေးသမျှ ဒီဘဝကြီးဟာ “အဟုတ်သရုပ်ဆောင် နေတာ” “အသက်ဝင်နေတာ” “ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကောင်းနေ တာ” “ဆိုးနေတာ”။

အဲဒါဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ တီဗီပေါ်မှာပြတဲ့ အရုပ်ကားတွေ၊ ဇာတ်ကားတွေမှာ ဒါရိုက်တာခိုင်းလို့ သူတို့လုပ်နေပါလားလို့ သိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီဇာတ်ကားထဲက အသက်ဝင်မှုပျောက်သွားတော့ ဒီဇာတ် ကားပေါ်မှာ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့လောဘလျော့လာတယ်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ အခု . . . မိမိကိုယ်တိုင် “ဘဝသရုပ်” တွေ ဖော်နေရတာ၊ ပြောနေရတာ၊ လုပ်နေရတာတွေအားလုံး ဘယ်သူခိုင်းလို့တုန်း?

“ဥပါဒါန်ခိုင်းလို့ လုပ်နေတာပါ” လို့ သိတာနဲ့တစ်ပြိုင်

နက်။

နှုတ်ခမ်းကို လျှာနဲ့လိပ်ပြီးတော့ မြို့ချတဲ့အမူအယာကို ပြပေးပါတယ်။ သူပြပေးတာက ဒီအာရုံကြော (SENSORY NERVES) တွေ၏ အလုပ် လုပ်ပုံ အလွန်အစွမ်းထက်ပါတယ်ဆိုတာကို ဒီဗီဒီယိုပြကွက်က ပြတာပါ။

အခု . . . ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်က ပြောနေတဲ့စကားကို သေသေချာ ချာကြည့်လို့ရှိရင် ဗုဒ္ဓဘာသာပိုင်းမှာ ဝိညာဏဓာတ်တွေအဆင့်ဆင့် အလုပ် လုပ်ပါတယ်။ **ဝိပါကဝိညာဉ်တွေ** အရင်အလုပ်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့မှ **ကိလေသဝိညာဉ်** တွေ အလုပ်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ **ကမ္မဝိညာဉ်** တွေ ဆက်အလုပ်လုပ်ပါတယ်။

ကမ္မဝိညာဉ်တွေက ခိုင်းတဲ့အတွက်ကြောင့် ကာယကမ္မလုပ်ရ တယ်။ ကာယကမ္မလုပ်လို့လည်း တံတွေးကိုမြို့ချရတဲ့အလုပ်ဖြစ်ပေါ်လာ ပါတယ်။ ဒီလို ဖြစ်ပေါ်လာအောင် အလယ်က ကိလေသာစက်က သွားရည် ယိုအောင်လုပ်ပေးပါတယ်။ ကြိုက်အောင်လည်း သူက ကမ္မဝိညာဉ်ကို လုပ်ပေးတယ်။

ဒီတော့ . . . သေချာကြည့်။ ဒီဟာလေးကို **ကြိုက်အောင်၊ ကြိုက်အောင်** ဆိုတာမှာ အဓိကဇာတ်ဆောင်သည့် ဥပါဒါန်ကွနွာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုရင် ကြိမ်ဖန်များစွာ စားခဲ့၊ သောက်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဒီသွားရည်က ကျလာပါတယ်။

ဒီကိစ္စမှာ ဥပါဒါန်ကွနွာ ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်သလဲဆိုတာ ခွဲတတ် အောင် သေသေချာချာကြည့်ပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုသွားရည်ယို ပါတယ်။ သွားရည်ယိုတဲ့အတွက် ဒီသွားရည်ကို မြို့ချရတယ်။

ဒီမှာ မြို့ချတာက ကာယကမ္မ၊

မြို့ချင်စိတ်က မနောကမ္မ၊

မြို့ချင်အောင် လုပ်ပေးတဲ့စိတ်က ကိလေသကမ္မ။

ကိလေသစိတ်ပါ။ အဲဒီနေရာမှာ ဥပါဒါန်ကွနွာလုပ်ပုံကို နောက် တစ်ချက်တက်ကြည့်ပါ။

ဒီသွားရည်တွေယိုလာတယ်၊ ယိုလာတဲ့သွားရည်ကို မြိုချခိုင်းတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မြိုချခိုင်းတာလဲ?

ကြိုက်နှစ်သက်နေသော လောဘအာရုံက ကြိုက်နေလို့ မြိုခိုင်းတာပါ။ မြိုခိုင်းတော့လည်း သေသေချာချာနှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်မြိုတယ်။ အဲဒီသဘောလေးက ဒီဥပါဒါနက္ခန္ဓာက ခိုင်းတာကို ဒီအမူအရာတွေလုပ်ရတာကမ္မစိတ်ကို တစ်ဆင့်ခိုင်းတာပါ။ စိတ်ကဒီလိုမြိုခိုင်းလို့ မြိုရတာပါ။

သေချာစဉ်းစားကြည့်ပါ။

ဒီသွားရည်ဟာ တံတွေးပဲမဟုတ်ပါလား။ အဲဒီတံတွေးကို အပြင်ဘက်ကို ထွေးလိုက်ပါ။ ထွေးလိုက်တော့ ဒီတံတွေးဟာ အပြင်ကိုရောက်သွားပါပြီ။ အဲဒီတံတွေးကိုခွက်နဲ့ခံထားပါ။ မြိုချတုန်းက သွားရည်ဟာလည်း ဒီတံတွေးပါပဲ။ ဟုတ်ကဲ့လား။

အပြင်ရောက်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ဒီတံတွေးကို လက်နဲ့ကိုင်ပါဦးဆိုတော့ ကိုင်ချင်ကြသေးသလား။ အဲဒီတံတွေးကိုယူပြီး မြိုပါဦးဆိုတော့ မြိုချင်ကြသေးသလား။

မမြိုချင်ကြတော့ပါဘူး။

ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူက မမြိုနဲ့လို့ ပြောနေတာတုန်း?

သင်ထားတဲ့ **ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ**က ဒီတံတွေးအပြင်ရောက်သွားတဲ့ အခါကတော့တစ်မျိုး၊ အတွင်းနေတုန်းကတော့ တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ တံတွေးကတော့ ဒီတံတွေးပါပဲ။

ဘာနဲ့ဘာကွဲသွားတာလဲ။ **အတွင်းနဲ့အပြင် ကွဲသွားတာနဲ့** တစ်ပြိုင်နက် ဥပါဒါန်၏စေခိုင်းမှုသဘောအရ ဒီတံတွေးအပြင်ရောက်သွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် စက်ဆုပ်တယ်၊ ရွံ့ရှာတယ်။ **အစွဲဥပါဒါန်က စက်ဆုပ် ခိုင်းတာပဲ၊ ရွံ့ရှာခိုင်းတာပဲ။** ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ငယ်ငယ်ကတည်းက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ဒီလိုသင်ထားခဲ့တော့ ဒီပါးစပ်ထဲက တံတွေးပဲ အပြင်ရောက်သွားရင် ရွံ့ခိုင်းပါတယ်။ အတွင်းမှာရှိတုန်းကတော့ အကြိုက်ခိုင်းပါတယ်။ မြိုချခိုင်းပါတယ်။

ဒီလို . . . ဒါရိုက်တာဖြစ်တဲ့ ဥပါဒါန်ဟာ သူခိုင်းသမျှကို ဒီစိတ်က မလုပ်ဘဲကို မနေနိုင်ပါဘူး။

မြိုချတုန်းကလည်း ဥပါဒါန်ခိုင်းလို့ မြိုချရတယ်၊ ရွံ့ပါတယ် ပြောတော့လည်း ဥပါဒါန်ခိုင်းလို့ ရွံ့ရတယ်။ ဒီတော့ . . . **“ဥပါဒါန်”**ဆိုတာ သဘာဝကျသလား? မကျဘူးလား?

သဘာဝမကျပေမယ့် သူခိုင်းတာကိုပဲ မနောဝိညာဉ်က မလုပ်ဘဲကို မနေနိုင်ဘူး၊ လုပ်ကိုလုပ်နေရတာ။ အဲဒါဟာ ဘာပြောသလဲဆိုရင် . . .

အလွန်သေးဖွဲ့သည့် ဘဝအစိတ်အပိုင်းကလေးမှာတောင် ဥပါဒါန်ခိုင်းတာကို နည်းနည်းလေးမှ မလွန်ဆန်နိုင်ဘူးဆိုတာကို သိရမယ်။ သူ ဘယ်လောက်စွမ်းအားကြီးတယ်ဆိုတာကို သိရမယ်။ ဒါဟာ လူတိုင်းမှာဖြစ်တဲ့ အဖြစ်မှန်ပါပဲ။

ဒီတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်နေရတဲ့ သဘောဟာ ဥပါဒါန်ခိုင်းတာကို လိုက်သရုပ်ဆောင်နေရတာပါ။ ဥပါဒါန်ခိုင်းတာကို နည်းနည်းလေးမှ မလွန်နိုင်ဘူး။ အကြီးအကျယ်ချစ်တဲ့ကိစ္စ၊ ကြိုက်တဲ့ကိစ္စ၊ ဘာတွေညာတွေမပြောနဲ့ ဒီအသေးအဖွဲ့လေးတောင် ဥပါဒါန်ခိုင်းတာကို မလွန်နိုင်ဘူး။ အဲဒါလောက် ဥပါဒါန်ဟာ တန်ခိုးကြီးတယ်။

မိမိရဲ့ခန္ဓာငါးပါးကို အကုန်လုံးချုပ်ကိုင်ထားတာပါ။ အဲဒါကြောင့် မို့လို့ လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ဘယ်လိုပြောတုန်းဆိုရင် . . .

**“နင့်ခန္ဓာကို၊ တဏှာဘီလူး၊
အမှောင့်ပူး၍၊ အရူးပြင်ပြင်၊
နင့်ကိုယ်ထင်၏၊ နင့်နှင့်မဆိုင်
နင့်ပိုင်မဟုတ်၊ နင့်ရုပ်နှင့်နာမ်
နင့်သဏ္ဍာန်ကို၊ နင့်ဉာဏ်မစူး၊
အပျော်မြူးလျက်” . . .** တဲ့။

ဒီတရားတွေဟာ ပယ်ရမယ့်တရားတွေပါလားသိပြီး ပယ်နိုင်အောင် ထပ်တလဲလဲပွားရတယ်။ ပယ်နိုင်လို့ အလုံးစုံအေးငြိမ်းပြီဆိုရင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ရသော ငြိမ်းချမ်းမှုကို အဟုတ်တကယ်ရမယ်။

ဒီဟာတွေဟာ “**ဓမ္မသဘာဝ**” ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဟာတွေကို ထပ်တလဲလဲ စဉ်းစားနေတာကို “**ဓမ္မနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်**” လို့ခေါ်တယ်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲမှာပါတဲ့ ဓမ္မနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ပါ။ ဒီမှာ. . .

- ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
- ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
- စိတ္တာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
- ဓမ္မာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊

စသည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးရှိပါတယ်။

ဒီတရားတွေဟာ သိနိုင်၊ နားလည်နိုင်တဲ့ တရားတွေကြီးပါပဲ။ မသိနိုင်၊ နားမလည်နိုင်တာလည်း မပါဘူး။ နေ့စဉ်တွေ့နေတဲ့အဖြစ်တွေ။ ဒီဟာတွေကို သဘာဝကျအောင် **ဒီဝဋ်သုံးပါးစက်ရဟတ်** လည်နေပုံ၊ **ဝိပါကစက်**မှာ လည်နေပုံ၊ **ကိလေသစက်**မှာလည်နေပုံ၊ **ကမ္မစက်**မှာ လည်နေပုံကို ဉာဏ်ထဲမှာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားမြင်လာမှ “**ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ**” “**ငါ**” ဆိုတဲ့ “**အစွဲ**” ပယ်နိုင်မယ်။ အဲဒီအစွဲဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာထဲမှာ အကြီးဆုံးပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါအစွဲပြုပြီဆိုရင် အခြားအခြားသော ဥပါဒါန်တွေလည်း ပြုပါလိမ့်မယ်။ ပြုသွားရင် ဘဝတဏှာလည်းပျောက်မယ်။ ဘဝတဏှာငြိမ်းရင် သံသရာဇာတ်လည်း သိမ်းမယ်။

ဒါဟာ ဒီသမ္မသမ္မုဒ္ဓပေါ်လာလို့ သမ္မသမ္မုဒ္ဓ၏ အဆိုအမိန့်များ ကြားနေရလို့ ဒီပရမတ္ထသဘာဝများကို နားလည်ရတာ၊ ဆင်ခြင်ရတာ။ ဒီတော့ . . . ဒီလိုရထားတဲ့ သုတပညာဟာ အလွန်နက်နဲပါတယ်။ သိမ်မွေ့ပါတယ်။ ဒါကို ဘုရားရှင်ကပြောလို့ သိရတာပါ။ **ဒီတရားတွေဟာ သိရုံနဲ့ပြီးတဲ့ တရားမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ကျင့်ရ၊ ကြံရ၊ အားထုတ်ရမယ့်တရားတွေပါ။**

“**ငါဘဝ**” “**ငါ့အဖြစ်**” လို့ဆိုတဲ့အသိက နည်းသွားပြီး နည်းသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်တည်း ဒီလိုလုပ်နေပြုနေတဲ့ ACTION (အက်တင်)၊ အက်တတ် ACT လုပ်နေရတဲ့သဘောမှန်းသိသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်တည်း ဒီဘဝပေါ်မှာ တွယ်တာနေတဲ့ . . .

“**ဘဝတဏှာ**” လျော့လာတယ်။ **ဘဝတဏှာလျော့ဖို့ဆိုတာ အလွန်ခက်ပါတယ်။** ဒါလေးဟာ သော့ချက်ပါ။ KEY (ကီး)ပါ။

ဘာကိုမြင်အောင် ကြည့်ရမှာလဲ?

ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေတဲ့ “**ဒါရိုက်တာ**” လိုပဲ။ ဘဝဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေတာ ဘယ်သူလဲ?

“**ဥပါဒါန်**” ပဲ။

“**သူက ဒါရိုက်တာ**” ပဲ။

သူလုပ်နေလို့ ဘဝကိုတွယ်တာနေတယ်။ တပ်မက်နေပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတုန်းသိလား?

“**သံသရာ**” မှာ ဘဝအဆက်ဆက်ဖြစ်အောင် လုပ်နေတာ။

“**ဘဝတစ်ခုပြီးတစ်ခုဖြစ်နေတာ**” တွေဟာ ဒီ “**ဘဝတဏှာ**” ကပဲ လုပ်ပေးနေတာပါ။ သူ့အလွန်ကို အစွမ်းထက်တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးတစ်ခု ပြုတ်သွားလို့ သေသွားတော့လည်း နောက်ထပ် ခန္ဓာငါးပါးတစ်ခုဖြစ်အောင် ဒီဘဝတဏှာကပဲ တိုက်တွန်းပေးနေပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သူသည်ပင်လျှင် အရင်းခံဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘဝတဏှာဟာ ဘယ်လောက်ကြီးမားသလဲ၊ သူ ဘယ်လောက်အလုပ်တွေ လုပ်သလဲဆိုတာကို သမ္မာသမ္မုဒ္ဓမှ ရှာတွေ့တာ။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းလုံး ပါရမီဖြည့်မှ “**ဒီဘဝတဏှာသည် သံသရာအဆက်ဆက် မပြတ်အောင် လုပ်နေတဲ့တရားပဲ၊ သူတရားခံပဲလို့ သမ္မသမ္မုဒ္ဓကသိတာ**”

သိတော့ သံသရာပြတ်ဖို့ “**ဝဋ်ဒုက္ခ**” ကို ပယ်ဖို့ဆိုတာ “**ဘဝတဏှာ**” ကို ပယ်ဖို့ အဓိကပါ။

ဒီမှာ . . . ဘုရားအနေကဇာတင်ပွဲတွေမှာ ထပ်တလဲလဲကြားရ တယ်မဟုတ်လား။ ဒီဥဒါန်းဂါထာရဲ့အစမှာ . . .

“အနေကဇာတိ သံသာရံ” လို့ ရွတ်ဖတ်လို့ ဒီလိုလုပ်တာကို အနေကဇာတင်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ သဘောကတော့ “ဘုရားရှင်က သူ့ကိုယ်တိုင် အဟုတ်ဘုရားဖြစ်ပြီး ဒီ သံသရာဝဋ်က အဟုတ်ကို ကျွတ် လွတ်ပြီလို့သိတော့ ဒီလို ကျွတ်အောင်၊ လွတ်အောင် ဘဝပေါင်းစွာ အားထုတ်ခဲ့ရတယ်။

“အနေကဇာ” ဆိုတာဟာ မရေမတွက်နိုင်သော . . .

“ဇာတိ” ဆိုတာ ဘဝအဆက်ဆက်၊ သံသရာအဆက်ဆက်ပါ။

ဒီတော့ . . .

“အနေကဇာတိ သံသာရံ”

“သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ”

အဲဒီအထဲမှာ ဒီပုထုဇဉ်အနေနဲ့ “လည်” ခဲ့တာဟာ ဘဝပေါင်း မရေမတွက်နိုင်၊ သံသရာ ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်ဘူး။

“အနေကဇာတိ သံသာရံ”

သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ၊

“ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော”၊

အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးအိမ်ကြီးကိုဆောက်တာ ဘယ်သူလဲလို့ရှာလိုက် ရတာ လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးတော့ ရှာခဲ့ရတာပါ။

“ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော”

“ဒုက္ခာဇာတိ ပုနပ္ပုန်”

ဒီဘဝရှိတိုင်း ဒုက္ခဆိုတဲ့ ဇာတိဒုက္ခတွေ ထပ်တလဲလဲဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေတဲ့ “ဆရာကြီး” ဘယ်သူလဲလို့ရှာလိုက်ရတာ ဘဝများစွာ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းလုံး ရှာခဲ့ရတာပါ။

“ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌေသိ”

“ဂဟကာရက” အဲဒီခန္ဓာအိမ်ကို ဆောက်တဲ့ဆရာကြီးခင်ဗျားကို ကျုပ်က မြင်ပြီ။

“ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌေသိ” လို့ ဆိုပါတယ်။

“ပုနဂေဟံ နကာဟသိ” နောက်ထပ် ခန္ဓာအိမ်အသစ် မဆောက်ပါနဲ့တော့။

“သဗ္ဗတေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ” ခင်ဗျားဆောက်ဖို့ လုပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းအားလုံး . . .

“ဂဟကုဋ် ဝိသင်္ခတံ” အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းတွေ ကုန်ပါပြီ မရှိ တော့ပါဘူး။

“ဝိသင်္ခါရ ဂတံစိတ္တံ” ဆောက်လုပ်တဲ့ သဘောမရှိတဲ့အဖြစ်ကို စိတ်က ရောက်ပါပြီ။

“တဏှာနံ ခယမဇ္ဈဂါ” အဲဒီ ဆောက်အောင်လုပ်နေတဲ့ ဘဝတဏှာအားလုံးလည်း ကုန်ဆုံးသွားပြီ။ ဒီတော့ သံသရာလည်းအဆက် ပြတ်ပြီ။ ဒုက္ခလည်းပဲ အပြီးချုပ်ငြိမ်းပြီ။

ဒါ . . . ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် သံသရာကလွတ်မြောက်ပြီလို့ ကျူးရင့်တဲ့စကားပါ။

ပုထုဇဉ်တိုင်းမှာ ဘဝတဏှာရှိနေမှန်းတောင် မသိဘူး။ ဘုရားက အဲဒီ ဘဝတဏှာဆိုတာ အဟုတ်ရှိတယ်။ သူ့ကိုဥပါဒါန်က ခိုင်းနေ လို့ ဘဝကို အဟုတ်ထင်နေလို့ ဘဝဟာဥပါဒါန်ခိုင်းသမျှ သရုပ် ဆောင်နေရပါလားလို့ သဘောမပေါက်ကြလို့ပါ။

အဲဒီအစွဲဥပါဒါန်ဆိုတာဟာ ဘယ်လောက်ဒုက္ခပေးတယ်ဆိုတာ ကို သိဖို့လိုပါတယ်။ ဒီလို သဘာဝတရားများ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်၊ ဒီခန္ဓာမှာ သူတို့ ဒီလိုလုပ်နေပါလားလို့ သိဖို့ပါ။ ဒီအဆင့်ဟာ သုတပညာပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ သုတပညာကတစ်ဆင့်တက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ဆင်ခြင်တော့ “စိန္တမယပညာ” ဆိုတာဖြစ်လာပါတယ်။

မေ့မိတ်ဆွေတွေ ဒီကိုးရက်စခန်းမှာ သူတမယပညာ တွေလည်း
ရပါပြီ။ စိန္တာမယပညာတွေလည်း ရပါပြီ။ အားထုတ်နည်းဘာဝနာမယပညာ
တွေလည်းရပါပြီ။ ဒီပညာတွေကို ဆုပ်ဆုပ်ကိုင်ကိုင် ရယူပြီး သံသရာဝဋ်
ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

L L L L L

G

ဗုဒ္ဓဒေသနာ နှင့် ဝိသယနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
(ရန်ကင်း)

ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင်

၏

ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း

မှ

ဟောပြောချက်များ

- (၁) ကမ္ဘာကျော်ကာလာမယုတ္တိ၊
- (၂) ဒါနုဘာ ဥပါဒါနု၊

သင်တန်းသားများအတွက်သာ

အမှတ်စဉ် (၂)

K

စာအုပ်များ

ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်၏ ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း

တရားစာအုပ်များကို ဆက်လက်ပြုစုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပြုစုပြီးသော စာအုပ်များကို သင်တန်းသားနှင့် ဖတ်ရှုလိုသူများသည်

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ အာဇာနည်လမ်းရှိ

‘ရှင်သာမဏေဓမ္မဗိမာန်’ စာအုပ်အရောင်းဆိုင်တွင်

ရရှိနိုင်ပါသည်။

K

G

ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
(ရန်ကုန်)

ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)

၏

ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း

မှ

ဟောပြောချက်များ

- (၁) ကမ္ဘာကျော်ကာလာမသုတ္တန်။
(၂) ဒါရိုက်တာ ဥပါဒါန်။

သင်တန်းသားများအတွက်သာ

အမှတ်စဉ်(၂)

တွေ့ရပါတယ်။ ဒီလိုသံသရာက လွတ်မြောက်ကြောင်း လမ်းညွှန်ပေးနေတဲ့ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးက လွန်စွာပဲ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ များနေပါပြီ။

ဒါကြောင့် ဆရာကြီး၏ တရားတော်များစာအုပ်အဖြစ် ရောက်ရှိပြီး ဓမ္မလိုလားသူတို့ထံ ပြန်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဆရာ၏ ကျေးဇူးကို ဆပ်ကြရပါမယ်။

အမှတ် (၂) ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှပါဝင်ကူညီကြတဲ့ ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်းကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြရင်း မှားယွင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာ တွေ့ရှိပါက ကျွန်တော်၏ပေါ့လျော့မှုသာဖြစ်ပြီး အစစ သည်းခံခွင့်လွတ်ကြပါရန် ဤအမှာစာဖြင့်ပင် တောင်းပန်လိုက်ရပါတယ်။

မျိုးမြင့် ထွန်း
အတွင်းရေးမှူး (၁)
၁၇-၃-၂၀၀၁

အမှာစာ ပါးပါရစေ

ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ (ရန်ကုန်) ပဓာန-နာယက ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်၏ တရားတိတ်ခွေများမှ ရွေးချယ်ပြီး အမှတ် (၂) ကို သင်တန်းသားများအတွက် ထုတ်ဝေလိုက်တယ်။

ကက်ဆက်ခွေများကို နာယူရသူများမှာ ဆရာကြီး၏အသံဩဇာကိုပါ ကြားရသဖြင့် တရားအာရုံပေါ်တွင် ပိုမိုစူးစိုက်နိုင်ကြောင်း အများက ပြောကြသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်။ သည်အတွက်ကြောင့် တရားတိတ်ခွေများကို ပုံမှန်တရားပွဲမှာ နေ့ချင်းပြီးကူးပေးနိုင်ခဲ့သလို တရားပွဲပြီးသော်လည်း တရားတိတ်ခွေဒါနပြုလိုသူများအနေဖြင့် တရားတိတ်ခွေများကို အစုံလိုက်ကူးယူဓမ္မဒါနပြုနေကြကြောင်း သိရှိနေရပါတယ်။

သည်မျှနှင့်မလုံလောက်သေးကြောင်း၊ စာအုပ်အဖြစ် ဖတ်ရမည်ဆိုပါက ပိုမိုအကျိုးရှိမည်ထင်ကြောင်း အကြံပေးကြပါတယ်။ အမှုဆောင်အဖွဲ့အနေဖြင့်လည်း ထိုအကြံကိုလက်ခံပြီး အကောင်အထည်ဖော်ရပါတော့တယ်။

စာပေနှင့် စာအုပ်သည်ခွဲ၍မရပါ။ စာမရေးတတ်၊ စာအုပ်မတီထွင်တတ်သေးသည့်ခေတ်က ယဉ်ကျေးမှုတိုးတက်မှု အခြေအနေနှင့် စာပေအက္ခရာပေါ်ပြီး စာအုပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်လာနိုင်သည့်ခေတ်ကို ရောက်လာသောအခါ ဖြစ်ထွန်းလာတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့တိုးတက်မှုတို့ဟာ အလွန်ကွာခြားလှကြောင်း ပြန်လည်သုံးသပ်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။

ယခုအခါ ကက်ဆက်တိတ်ခွေမှသည် စီဒီ၊ ဗီစီဒီအထိတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် . . . အသစ်ဘယ်လိုကောင်းကောင်း မူလလက်ဟောင်းဖြစ်တဲ့ စာအုပ်စနစ်ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ကျော်လွှားသွားလို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ နောင်လည်း ဖြစ်နိုင်မည်မထင်ပါ။

စာအုပ်ကလေးကိုကိုင်၊ ဘတ်(စ်)ကားစီးရင်းဖတ်၊ အလုပ်ခွင်ကျ တော့ အလုပ်နားရင်းဖတ်၊ မီးပျက်ရင်လည်း ဖယောင်းတိုင်နဲ့ဖတ်၊ သိပ် အလုပ်တွေများလို့ မအားနိုင်သည့်တိုင် (မရိုသေစကား) ယိုအိမ်တက်ရင်း လည်း ဖတ်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါနဲ့ဖတ်မပြီးရင် စာရွက်ကလေးကိုခေါက်ပြီး မှတ်ထား၊ နောက် . . . အားတော့ ဆက်ဖတ်၊ လွယ်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

ပြီးတော့ . . . ကြိုက်တဲ့စာသား မျဉ်းလိုင်းသားပြီး အထပ်ထပ်မှတ်၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်ဖတ်၊ မရှင်းမချင်းဖတ်။

အဲဒီလိုအခွင့်အရေးသာတဲ့စာအုပ်ရဲ့ အကျိုးကို သိလို့လည်း ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားပြီး စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ထဲမှာ “ကမ္ဘာကျော်ကာလာမသုတ္တန်တရား” ကို ဦးစွာ ဖတ်ရပါမယ်။ ထိုသုတ္တန်မှာ ဗုဒ္ဓက “မယုံကြည်ရမယ့်အချက် (၁၀)ချက်” ကို ထုတ်ဖော်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချက် (၁၀)ချက်ကို ယုံကြည်မှုနဲ့ တည်ဆောက်တဲ့အစွဲတရားဖြစ်တဲ့ ဥပါဒါန်ပေါ်မှာ အခြေခံပြီး လူသားအစဉ် အဆက်လက်ခံခဲ့တဲ့ တရားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် မမှန်နိုင်တဲ့ အစဉ်အလာအယူအစွဲကို တွန်းလှန်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချက် (၁၀)ချက်ကို လက်မခံသင့်ကြောင်း ဗုဒ္ဓက အမှောင်ကို ခွင်းလိုက်ပြီးလျှင် အလင်းကိုဆောင်သည့်အနေဖြင့် **“ဘယ်လိုဟာကို အမှန်တရားအဖြစ် လက်ခံရမယ်” ဆိုတာကို** တိတိကျကျထုတ်ဖော် ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါက . . .

- “ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်တကယ်သိမှ လက်ခံပါ”
- “ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်အကျိုးရှိမှန်းသိရင် လက်ခံပါ”
- “ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်အကျိုးမရှိမှန်းသိရင် လက်မခံပါနဲ့”
- “ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်တွေ့ထိ သိမြင်သောသဘာဝတရား ကိုသာလျှင် လက်ခံရမှာဖြစ်တယ်”

အဲဒီအဓိပ္ပာယ်တွေ ပေါ်လွင်အောင် ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင်က ရှင်းပြထားပါတယ်။

ဒုတိယတရားတော်က “ဒါရိုက်တာ ဥပါဒါန်” ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူလည်း အစွဲဥပါဒါန် အချယ်အလှယ် အမွမ်းအမံ အုပ်စီးချုပ်ကိုင်နေသည့် သဘာဝများကို ပေါ်လွင်အောင် ခေတ်ရှုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများကို ဖန်တီး ချုပ်ကိုင်သည့် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းပြီး ဥပါဒါန်က ဒါရိုက်တာလုပ် ပြီး ခိုင်းနေပုံကို ထုတ်ဖော်ပေးထားပါတယ်။

တရားခံအစစ်ဖြစ်သော ဥပါဒါန်ဗလောင်းဗလဲ ငြောင်းတိဖြောင်း ဆန်လုပ်တတ်သည့် သဘာဝတရားကို မသိလိုက်လျှင် “ငါလုပ်တယ်” လို့ ထင်နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီသဘောမှ လမ်းခွဲလျက် ဥပါဒါန်က ကြိုးကိုင် ပြီး နောက်ကဇာတ်ဆရာကြီးအဖြစ် ခိုင်းနေတာတွေကို ငါက လုပ်လုပ်ပေး နေပါတယ်ဆိုတဲ့ တကယ့်သဘာဝကြီးကို အမှန်အတိုင်းသိမြင်လာအောင် ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်က ထုတ်ဖော်ပေးထားပါတယ်။

သံသရာဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ “ငါ့ဘဝ” “သူ့ဘဝ” အဖြစ်နဲ့ ဘယ်သူ ရဲ့အခိုင်းခံအဖြစ်နဲ့ ဘယ်လို “ကပြ” နေရတယ်ဆိုတာကို စာရှုသူတို့ ကိုယ်ပိုင်ပဲ ဆက်လက်ခံစားကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

ဒီတော့ . . . ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်က . . .

ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာဟာ ခက်ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာဟာလည်း ခက်ခဲပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ စနစ်တကျလေ့လာသွားမယ်ဆိုရင် ဒီအချက် (၂)ခုစလုံး ကို လွယ်ကူစွာကျော်လွှားနိုင်ပါတယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒါကိုကြည့်ရင် ဆရာကြီး ဦးဌေးအောင်ဟာ ထိုဘာသာရပ် (၂)ရပ်စလုံးကို စနစ်တကျလေ့လာပြီးကြောင်း ထင်ရှားနေပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာကြီး၏ ဗုဒ္ဓဒေသနာပို့ချချက်တွေဟာလည်း စနစ်ကျနပြီ၊ ဝိပဿနာ ပွားများဖို့အတွက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိနိုင်အောင် သင်ပြပို့ချပေးနေတာကို